

Gospodarska gibanja v prvem polletju

V obdobju januar — junij 1986 so razen Kovinarske, TOZD Transportne naprave Dole pri Litiji, vse organizacije združenega dela s področja gospodarstva izkazale pozitivne rezultate gospodarjenja.

Izguba v Kovinarski, TOZD Transportne naprave Dole pri Litiji, je znašala 62.920 tisoč din, kar pomeni tretjino njihovega celotnega prihodka. Zaradi pogostega negativnega poslovanja te temeljne organizacije ter izjemno težkega položaja celotne delovne organizacije kovinarska Krško, ki prav tako izkazuje ob polletju izgubo, sta izvršna sveta obeh občin že pristopila k iskanju najugodnejših rešitev za odpravo nastalih motenj.

V zunanjetrgovinsko menjavo se je v prvem polletju letos vključilo trinajst organizacij združenega dela. Glede na enako obdobje lani se je izvoz zmanjšal za 18%, uvoz pa le za 0,5%, kar je posledica pomanjkanja naročil, vpliva nove devizne zakonodaje ter doseganja nižjih cen kot na domačem trgu. Največji izvoznik v občini Litija je bila TOZD Usnjarna Šmartno pri Litiji s 1.149.985 tisoč din izvoza. Zaradi stalnega zmanjševanja izvoza in s tem stopnje pokritja uvoza z izvozom, ki je prisotno na celotnem jugoslovanskem prostoru, se na zvezni ravni že sprejemajo predpisi, ki naj bi zopet povečali interes za izvoz ter njegov obseg.

Fizični obseg proizvodnje se je v večini delovnih organizacij povečal. Zmanjšanje fizičnega obsega v nekaterih organizacijah (npr. Predilnica, IUUV, TOZD Usnjarna Šmartno) je posledica motenj v proizvodnem procesu zaradi večjih investicijskih in vzdrževalnih del v obratih in tudi pomanjkanja naročil.

Investicije so še naprej razdrobljene. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ter vse slabšega položaja investitorjev so usmerjene v glavnem v manjše naložbe. Edina prednostna investicija v letu 1986 je izgradnja novih proizvodnih prostorov na novi lokaciji v Kovini Šmartno, ki si bo s tem povečala možnosti za nadaljnji razvoj ter dokončno uredila delovne pogoje.

V Predilnici Litija so nadaljevali z deli pri gradnji prizidka k proizvodnim prostorom Predilnice ter pri gradnji proizvodno skladišnih prostorov. S preselitvijo mokrega oddelka krznarne v nove proizvodne prostore so se v TOZD Usnjarna Šmartno pogoj dela bistveno izboljšali. V SCT, TOZD Industrija apna Kresnice, so nadaljevali z deli pri modernizaciji in rekonstrukciji kamnoloma v Ušenišču. V večini organizacij združenega dela pa je bila investicijska dejavnost usmerjena v nabavo nove ter zamenjavo iztrošene proizvodne opreme.

Glede na enako obdobje lani se je zaposlenost povečala za 2%. Še vedno je dan premajhen poudarek produktivnemu zaposlovanju ter izboljševanju kadrovske strukture zaposlenih, kar ima za posledico med drugim tudi čedalje večje migracije delovne sile v druge občine, še zlasti strokovnega kadra.

Rast sredstev za osebno, skupno in splošno porabo ni bila v skladu z rastjo dohodka, kakor je opredeljeno v resoluciji za letošnje leto, temveč precej višja. Sredstva za akumulacijo pa so rastla bistveno počasneje kot dohodek, kar se odraža v zmanjšanju akumulativne sposobnosti našega gospodarstva.

Povprečni mesečni čisti osebni dohodek na delavca v gospodarstvu je znašal 84.111 din oziroma 111% več kot lani v prvem polletju. Najvišji povprečni mesečni osebni dohodki so bili izplačani v Mizarstvu Gabrovka (116.140 din), najnižji pa v TOZD Pletilja Litija (59.565 din).

Na področju družbenih dejavnosti so se razmere pri razporejanju sredstev za osebne dohodke glede na novo metodologijo spremljanja bistveno izboljšale. Osebni dohodki zaposlenih v večini organizacij in delovnih skupnostih družbe

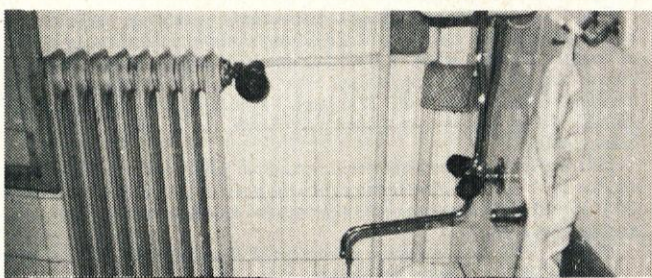
nih dejavnosti so se glede na kvalifikacijsko strukturo močno približali osebnim dohodkom zaposlenih v gospodarstvu občine.

Najnižji povprečni mesečni čisti osebni dohodek je bil izplačan v Vzgojno-varstveni organizaciji Litija (88.397 din), najvišji pa v Zdravstvenem domu Domžale, TOZD Zdravstveno varstvo Litija (131.596 din).

Na nadaljnji razvoj družbenih dejavnosti bo imel precejšen vpliv interventni zakon o časni prepovedi razpolaganja z družbenimi sredstvi za negospodarske in neproizvodne investicije v drugem polletju leta 1986 in v letu 1987.

Milena Rappi

Je voda že pitna

Pred zaključkom redakcije našega glasila 12. septembra 1986 smo po telefonu poklicali sanitarno inšpektorico občine Litija tovarišico Jožico Rus in jo povprašali, kako je s pitnostjo vode v Litiji.

Povedala nam je, da zaenkrat ostajajo v veljavi še vsi sprejeti ukrepi in da bodo nadaljnje akcije odvisne tudi od rezultatov kemične analize vode, ki jo izvaja strokovna institucija v Ljubljani.

V času ko, spoštovani bralci, prebirate naše glasilo, pa je najbrž o vodi znanega že kaj več, pa se o tem lahko seznanimi iz običajnih informacijskih virov.

J. S.

Teritorialci spet skupaj

Hladno junijsko nedeljo je bilo na pomožnem nogometnem igrišču v Litiji živo že navsezgodaj zjutraj. Z vseh koncev naše občine so hoteli fantje v sivo zelenih uniformah na določeno zbornostno mesto, a med njimi je bilo moč opaziti tudi nekaj deklet — mladih teritorialk. Naglica je bila velika, saj zamuditi ni hotel nihče, poiskati pa je bilo treba še svoje sotovariše iz enote, malce pokramljati in se seveda pripraviti na vzgojo.

Tako se je prvo junijsko nedeljo letos zbrala enota TO naše občine na enodnevnem usposabljanju, na

prvi skupni vzgoji po večdnem usposabljanju v letu 1982. »Precej sprememb je nastalo od takrat, pa nekoliko pomladili smo se,« so ugotavljali že vojniki sami, predvsem tisti z daljšim stažem v enoti, in iskali sotovariše iz preteklih let. Podrobneje pa je o spremembah in novostih, ki so nastale v enoti v tem obdobju, spregovoril njihov komandant.

Na vzgoji je bila opravljena smotra, pregledana oprema, za katero so vojniki zadolženi, ugotovljeno je bilo, kaj manjka in kaj bo potrebno zamenjati oz. bolje urediti. Seveda pa ni manjkalo tudi strokovnega vojaškega usposabljanja in pa moralno politične vzgoje. Vzgoja je potekala po programu, ki so ga starešine enote podrobno pregledale na predhodnih pripravah. Na kratkem sestanku so se zbrali tudi člani ZK v enoti TO, pa tudi sproščeni razgovori v trenutkih odmora je bilo dovolj.

Na analizi po zaključku vzgoje je bilo ugotovljeno, da je bilo usposabljanje uspešno izvedeno, kar je vsekar zasluga dobrega in prizadevnega dela tako vojakov kot starešin.

Enoto TO in njene pripadnike so na vzgoji obiskali tudi predstavniki družbenopolitične skupnosti in družbenopolitičnih organizacij naše občine, ki jih je vodil predsednik občinske skupščine Mirko Kaplja.

Marina Krnel

Odprla so se šolska vrata

Potihnil je brezskrbni počitniški živčaj naših šolarjev, odprla so se šolska vrata. Za mnoge prvošolčke je bil to dan, poln pričakovanj in nemira.

Z vsakodnevno potjo v šolo pa se je povečalo tudi število prometnih pastí. Člani SPV, narodne zaščite in milice so v teh prvih dneh poskrbeli, da je bila pot v šolo kar najbolj varna.

Kako bo pa v naslednjih dneh, dragi šolarji? Veliko lahko k varnosti prispevate predvsem sami. S tem, da se boste ravnali po prometnih predpisih in znakih in da boste ubirali v šolo prometno varnejše poti, pa čeprav bodo tudi daljše. Obljubite?

J. S.

Foto: M. Šušteršič

Srečno, pred vsem pa varno v novo šolsko leto

REGIJSKO TEKMOVANJE MLADIH TRAKTORISTOV

Tudi mlade zanimajo kmetijska opravila

Konec julija je bilo na ornih površinah Kmetijske zadruge Litija pod pokroviteljstvom litijske občinske skupščine ter v organizaciji MZTKO Ljubljana in KZ Litija tradicionalno regijsko tekmovanje mladih traktoristov ljubljanske regije. Tekmovanje je po opravljenem pisnem preverjanju znanja odprl predsednik skupščine Mirko Kaplja, zatem pa so se mladi orači, najmlajši med njimi je imel osem let, podali na polje, kjer so se pomerili v spretnostni vožnji in oranju njivskih površin. Tekmovanje je minilo v prijetnem in prijateljskem vzdušju na veseli pred gradom Ponoviče, kjer so najboljšim podelili pokale in priznanja. Rezultati niso pomembni: manj izkušeni so videli, kako se pravilno orje, bolj izkušeni pa so mlajšim pokazali, kaj pomeni biti pravi orač. Najboljši so se uvrstili na republiško tekmovanje, ki je bilo avgusta v Medvodah.

Tekst in foto:

Rudi Bregar

PREDILNICA LITIJA

Današnji dan litijske predilnice je praznik ne samo večerajšnjih in današnjih delavcev naše tovarne, temveč tudi praznik tistih zvestih spremljevalcev in soustvarjalcev naše zgodovine, našega dela in našega razvoja, katerih dejanja ter človeška in delovna zvestoba so vtakna v ta bogati narodni ornament naše stoletne preteklosti.

Postavljen sem v neprijeten položaj, ko sam ne morem presoditi, kaj bi bilo bolje in pravičnejše ob tej stoletnici, ali pretežno nanizati poglavitna dejstva iz pretekle zgodovine Predilnice Litija, ali pa se raje ponuditi ob nekaterih dohodkih in problemih našega časa, kajti le-ti so izredno pomembni za naše jutrišnje delo in življenje v tovarni.

Mislím, da mi je v tem pogledu olajšana vest in dolžnost, če ne bom podrobneje navajal vseh ali mnogih dejstev, resnic in težav, ki jih je tako polna zgodovina naše Predilnice, saj so zajeti v almanahu — monografiji te tovarne, ki ga je dobil vsak delavec in upokojenec, pa tudi naši poslovni partnerji in prijatelji. Zato se bom raje omejil samo na nekatera bistvena znamenja te naše dolge poti, čeprav sem dolžan reči kakšno misel ali besedo tudi o naši sedanjosti in prihodnosti.

Sto let, ki jo je prehodila naša predilnica in z njo dobršen del poti tudi mnogi od nas, je dolga pot. Seveda so tu vladale določene značilnosti v posameznih obdobjih, in to od ustanovitve 1886. leta do II. svetovne vojne, v obdobju med drugo svetovno vojno ter posameznih fazah dela in razvoja tovarne v obdobju po drugi svetovni vojni do danes. Ta obdobja si seveda niso povsem podobna, saj je razumljivo, da sta jih oblikovala čas in razmere, pa tudi politični in družbeni sistemi in lastninski odnosi v posameznih zgodovinskih obdobjih, toda nekaj pa je zagotovo res. Delo in razvoj nista zgolj rezultat stihije in danih objektivnih pogojev, temveč sta predvsem tudi izraz povratnega dejstva, in to ljudi — delavcev, na obvladovanje in izkoriščanje danih razmer in na njihovo obvladovanje. Seveda je bilo takega ravnanja ljudi — delavcev na položaj dela in razvoja tovarne malo ali praktično nič vse do osvoboditve, kajti takrat in med vojno je šlo v glavnem za delo in zaslužek, ki sta pomenila nujno preživetje delavcev in njihovih družin. Tudi v vsem obdobju od osvoboditve dalje je bila poglavitna težnja delavcev, da izdelajo čimveč preje za zadovoljitev potreb ostale predelovalne tekstilne industrije in da si na podlagi doseženih rezultatov poslovanja zagotovijo čimvečjo socialno varnost. Toda vendarle je šlo v tem obdobju za nov kvalitativen odnos delavcev do dela in do tovarne, ki ga je prinesla osvoboditev in zmagovalna revolucija in ki je odprl proces, ki je prebil njihovo zavest, da poslednja ni tuja lastnina in delo ni namenjeno dobičkom tujih lastnikov, temveč da je to naše premoženje in da posledje delamo tudi za družbo, ki je naša in ki jo moramo upodobiti po naših najboljših močeh, da bo pravična, poštena, spodbudna in demokratična, ki bo grajena na delu in znanju ter odgovornosti, skratka, moderna, razvita, demokratična, svobodna socialistična in samoupravna družba, v kateri bo prijetno živeti in delati, in ki bo imela velik mednarodni ugled.

Jože Mirtič,
glavni direktor
Predilnice Litija

Občinsko gasilsko tekmovanje

V soboto, 14., in nedeljo, 15. junija, je bilo v Litiji občinsko gasilsko tekmovanje članskih, mladinskih in pionirskih enot ter gasilskih enot CZ.

Kljub dokaj nestanovitnemu vremenu je tekmovanje na poligonu pred Kegljščem potekalo v športnem vzdušju. Tekmovanje je bilo združeno s proslavo 30. obletnice delovanja industrijskega gasilskega društva Predilnice Litija. V počastitev tega jubileja so izvedli tekmovanje ženskih in moških industrijskih gasilskih desetini iz Predilnice Litija, Tržiča in Škofje loke.

Po nastopu teh društev so se pomerili člani, članice ter gasilci CZ. Samo vajo trodelnega napada — suha izvedba in raznolikost so najbolj opravili člani prve desetine iz GD Liberga. Ta desetina je že vrsto let v samem vrhu v športno tekmovnih disciplinah Občinske gasilske zveze Litija. Pohvaliti je treba tudi članice GD Liberga za osvojeno prvo mesto na tem tekmovanju.

Tekmovalna enota CZ Litija-Desni breg, na čelu z desetarjem Marjanom Brežanom, je osvojila tudi prehodni pokal in trajno last za trikrat osvojeno prvo mesto v svoji skupini.

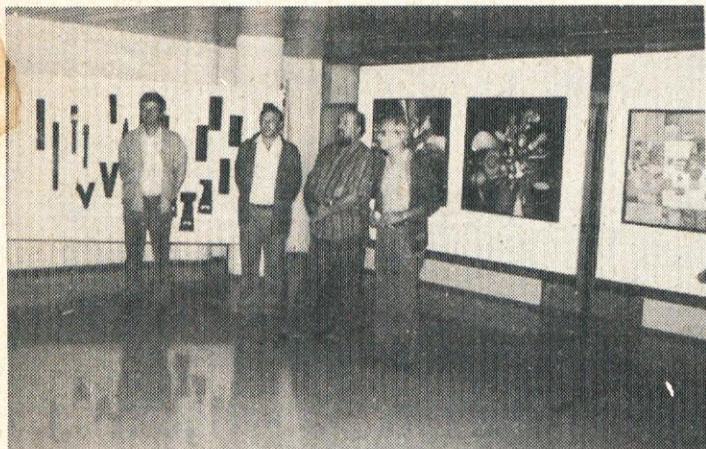
Marko Paternoster

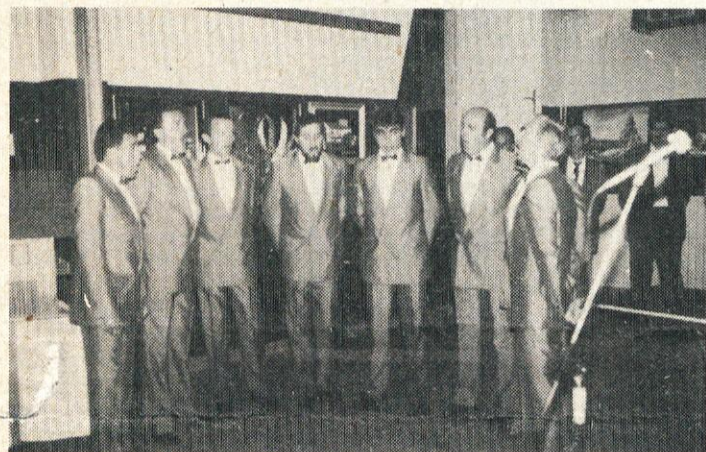
IGD Predilnica — ženska desetina med vajo trodelnega napada. V ozadju republiški sodnik Ivan Lovše

V počastitev 100-letnice Predilnice Litija se je v času od 1. do 6. septembra zvrstila vrsta kulturnih in športnih prireditev. Tako so se mladi športniki iz Svilarit, Dekorativne, Lesne in Predilnice Litija, pomerili v šahu, malem nogometu, streljanju in namiznem tenisu. V skupnem seštevku točk je zmagala Predilnica.

V ponedeljek, 1. septembra so v avli SO Litija v organizaciji Predilnice Litija in Zavoda za izobraževanje in kulturo odprli likovno razstavo akademskih slikarjev Vinka Tuška, Henrika Marchela in kiparja Petra Kukovice iz Kranja. Strokovno predstavitev je opravil likovni kritik Andrej Pavlovec, v kulturnem programu pa je sodeloval sindikalni pihalni orkester Litija.

V četrtek, 4. septembra so v avli sindikalne dvorane odprli razstavo domačih likovnih ustvarjalcev, na kateri so sodelovali delavci iz predilnice: Mato Savšek, Hinko Celestina, Marjan Kotar in Marjan Fojkar. Njim pa so se pridružili še akademska slikarja Jože Meglič in Zlato Rudolf ter likovniki Marinka Mali, Tomaž Mittoni, Bojan Ambrož in Milan Lovše. V kulturnem programu je nastopil litijski oktet.

Po otvoritvi razstave se je v dvorani sestel delavski svet Predilnice na slavnostno zasedanje. Po govoru predsednice D.S. tovarišice Vere Bric so delavcem Predilnice podelili visoka državna odlikovanja Predsedstva SFRJ, delavcem z 20-letnim delovnim stažem zapestne ure, najmarljivejšim pa jubilejne skulpture kiparja Janca Boljke.

PREDILNICA LITIJ 100 LET

Od izgradnje tovarne leta 1886 se je njena proizvodna moč večala v odvisnosti od konjunktura in razpoložljivega kapitala. V prvi fazi izgradnje in nabave opreme je razpolagala Predilnica s čistilnico, predpredilnico in 3.250 predilnimi vreteni.

Zaradi izredne konjunktura so se zgradili dodatni prostori in nabavila dodatna oprema za čistilnico, predpredilnico in predilnico, tako da je razpolagala tovarna leta 1906 že z 20.312 vreteni, poleg tega je bila razširitev dejavnosti dosežena z 80 tkalskimi stroji, ki so jih leta 1909 prestavili iz Litije v Gorico, ko je tovarno prevzelo podjetje Bruner iz Trsta.

Večje povečanje osnovnih sredstev je zabeleženo v letih 1889 — 1941, ko je bilo montiranih 41 predilnih strojev, povečanje proizvodnih kapacitet v predpredilnici, prav tako pa so bile uvedene novosti tudi v kotlarni. V obdobju stare Jugoslavije je bilo še več nabav strojev, tako da je Predilnica dosegla skupnih proizvodnih kapacitet že 37.072 predilnih vreten.

V času okupacije se je v glavnem proizvodnja na zatečenih strojih pred drugo svetovno vojno. Takoj po osvoboditvi osnovna sredstva niso bila sposobna za obratovanje, toda najnujnejša popravila so bila kmalu opravljena, tako da je 13. junija 1945 Predilnica začela obratovati s 13.272 vreteni v eni izmeni. Obnova osnovnih sredstev je potekala še v naslednjih mesecih, tako da se je proizvodnja v mesecu marcu 1946 ustalila že na 9.000 — 10.000 kg proizvedene preje.

Nov mejnik v izkoriščanju osnovnih sredstev se začne v maju 1946, ko se je pričelo obratovanje v 3 izmenah, s čimer se je izdatno povečal izkoristek proizvodnih zmogljivosti.

Leta 1946 — 1947 so se kapacitete Predilnice zmanjšale, ker so morali po nalogu takratne glavne direktorije odstopiti tkalnici Maribor 14 predilnih strojev s 3.920 vreteni. Zaradi popolne izrabljenosti so bili izločeni iz obratovanja še zadnji 4 selfaktorji, tako da je ob 70. obletnici leta 1956 Predilnica razpolagala z 28.120 vreteni. V letu 1956 so ugotovili, da je od 28.120 vreten 10.600 popolnoma iztrošenih, da je izhod v takojšnji rekonstrukciji.

Od tedaj dalje stopa Predilnica Litija na pot postopnih manjših investicij, kar naj bi pomenilo postopno odpiranje nove uspešnejše ere Predilnice Litija, in tako lahko investicijsko dejavnost v tem obdobju razdelimo na tri pomembnejša obdobja:

1968 — 1970 modernizacija in razširitev predpredilnice

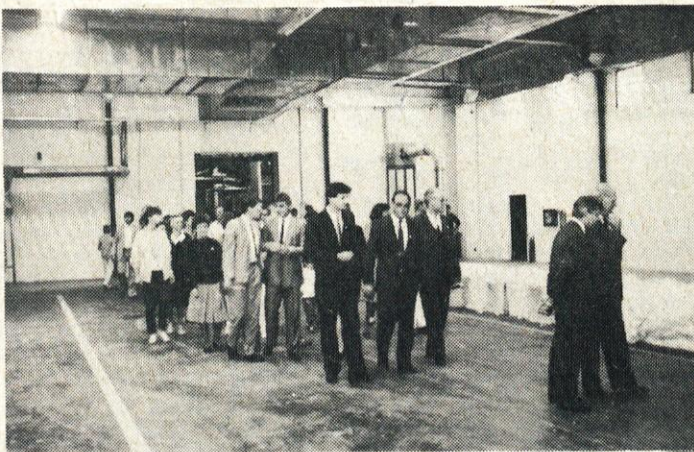
1969 — 1971 razširitev predilnice

1972 — 1974 razširitev in modernizacija sukalnice.

Vse do leta 1968 smo povečali kapacitete z nabavo posameznih strojev, šele v letu 1968 pa je prišlo do večjih investicij, ki so odločilne vplivale na razvoj tovarne.

Leta 1985 pa je v pogledu investicij najbolj razgibano leto zadnjega obdobja. Nadaljevale so se investicije, pričete v letu 1983 in 1984, obenem pa je bil na D.S. Predilnice Litija dne 27. 2. 1985 sprejet investicijski program, katerega izvedbo zaključujemo v rekordnem roku.

Iz govora Jožeta Mirtiča, glavnega direktorja Predilnice Litija

V soboto, 6. septembra je bila na tovarniškem dvorišču slavnostna akademija na kateri je imel poleg jubilejnega govora glavnega direktorja Jožeta Mirtiča slavnostni govor predsednik predsedstva CK ZKS tovariš Milan Kučan. Po kulturnem programu, v katerem so sodelovali: MPZ Zvon iz Šmartna, MPZ Lipa iz Litije, Sindikalni pihalni orkester, litijski oktet, zasavski rogisti, folklorna skupina iz Javorja, mladinska skupina iz Kisovca, igralca MGL Majda Grbac, Franc Markovčič in napovedovalka Mojca Blažej, so številnim gostom in partnerjem podelili jubilejne skulpture, potem pa si ogledali nove proizvodne prostore. Na obisku so bili ta dan tudi delavci iz Krušika. Popoldne se je na Bogenšperku odvijalo tovariško srečanje predilcev in gostov, kjer je za veselo razpoloženje skrbel ansambel Slovenski muzikantje; za pogostitev pa je skrbel kolektiv Mesarije Litija. (J. S., Foto: M. Sušteršič)

Ob 100-letnici predilnice Litija je Predsedstvo SFRJ za dolgoletno in požrtvovalno delo odlikovalo naslednje delavce:

Red zaslug za narod s srebrno zvezdo sta prejela: Vojmir Bizjak in Andrej Kralj. Red dela s srebrnim vencem pa: Ana Bizjak, Karel Komotar, Rafael Kralj, Mirko Lovše, Štefka Lušina, Zofija Melin, Henrik Muljavec, Marija Onišak, Adolf Pajter, Irena Poznajšek, Marija Remec, Ignac Senica, Anton Sladovič, Angela Strmljan, Leon Škrbina, Vera Videmšek, Silva Vidic, Ivan Zore in Hedvika Zupan.

Delavski svet pa je za 20-letno delo v tej delovni organizaciji podelil štiriindvajsetim delavcem zapestne ure, šestinpetdesetim najzaslužnejšim pa skulpture akademskega kiparja Janca Boljke.

30 let IGD Predilnice

Udeleženci slavnostne seje Industrijskega gasilskega društva Predilnice Litija ob 30-letnici delovanja.

Gasilska četa Predilnice Litija je bila ustanovljena pred 100 leti, ko je pričela obratovati Predilnica. Organizacijsko je delovala pod okriljem Gasilskega društva Litija.

Gasilska četa Predilnice Litija se je oddvojila od Gasilskega društva Litija 21. aprila 1956, ki je tudi datum ustanovitve Gasilskega društva Predilnice Litija.

Ob 75. obletnici obstoja podjetja je društvo razvilo lastni prapor. V IGD Predilnice Litija je sedaj 204 članov in članic. Vsi so naročeni na strokovno glasilo Gasilski vestnik, kar je tudi slovenski rekord za industrijska gasilska društva.

V delovni organizaciji deluje 11 gasilskih desetin. 35 diplom in pokalov dokazuje, da je društvo v svojem 30-letnem razvoju doseglo veliko uspehov. Leta 1964 je dosegla gasilska desetica IGD Predilnica Litija svoj največji uspeh, ko je osvojila 1. mesto v državi na tekmovanju industrijskih gasilskih društev v Varaždinu. Aktivna je tudi ženska desetica, ki je letos sodelovala na jubilejnem tekmovanju gasilcev v Litiji. Sedanji predsednik društva je tov. Vojko Bizjak. Člani IGD Predilnica Litija stanujejo tudi v širši okolici občine Litija. Znanje iz gasilske tehnike, ki ga osvajajo v delovni organizaciji, prenašajo na gasilska društva, v katerih kot občani in domačini tudi sodelujejo.

Leta 1982 je Predilnica kot edina delovna organizacija v Sloveniji prejela posebno priznanje SRS za varstvo pred požarom za dosežke na področju požarne varnosti. Za uspešno gašenje in preprečevanje požarov izvajamo program izobraževanja, ki zajema slehernega člana delovne organizacije. Skladno z razvojem tehnike pri obnovi strojev nameščamo ionske dimne javljalnike požarov. Na čistilnih strojih so nameščeni infra rdeči javljalniki isker, ki so montirani v transportne cevovode bombazne čistilnice.

Novi sodobni stroji z mikropresorskim sistemom vodenja imajo že v sami izvedbi vgrajene samodejne gasilne naprave. Okoli novih objektov je zgrajen hidrantni sistem, ki zagotavlja dovolj požarne vode. Gasilci v delovni organizaciji imamo najsodobnejšo gasilno in reševalno opremo in orodje.

Prepričani smo, da bomo z uvajanjem sodobne tehnike in preventivnim delom še zmanjšali število požarov in samo požarno škodo v delovni organizaciji. Zavedamo se, da so tekstilna vlakna v elektrificirani predilnici lahko gorljiva in lahko že majhna iskra povzroči veliko škodo, če ni takoj udušena.

Obstoj in delovanje gasilskega društva v delovni organizaciji ima vsesplošno podporo vseh zaposlenih in smo zato neločljivi del v skupnih prizadevanjih za uspešen razvoj delovne organizacije.

Franc Lesjak, varn. inž.

Dolgoletni član IGD Predilnice Litija Rudolf Zupan prejema republiško gasilsko odlikovanje

KS PRIMSKOVO

Voda bo obogatena s kančkom soli

Vojaki so bili izredno pridni, na udarni dan pa jim je na pomoč priskočilo tudi 20 mladih domačinov in Litijanov.

Letos so vojaki spet prišli na Primskovo. Lani so pri gradnji vodovoda pomagali dva meseca, letos pa nekaj več kot mesec dni. Starešini Josip Črni in Zoran Matič sta rekla, da so bili vojaki izredno marljivi in so vsak dan presegali norme. Prav tako so bili z akcijo zadovoljni vojaki:

»Tu je super. Ljudje so dobri, zato smo delali z vsemi močmi, oni pa so nas pogostili s pivom ali vinom. Tako so nam lajšali delo, saj nas je razbijanje skal čisto utrudilo,« je dejal Gzim Duraku iz Djakovice.

Vojaki z Vrhniko so naredili izredno veliko, seveda pa ne smemo pozabiti domačinov, ki so kopali svoj del kanalov, še manj pa tistih, ki skorajda ne vedo, kaj pomeni razbijati trdo kamenje, četudi so se odločili za vodovodni priključek.

Vse kaže, da ne bo šlo brez zapletov. Na to opozarjajo posamezni uporabniki o nekaterih pomanjkljivostih in napakah pa smo se prepirali ob pogledu na letošnjo pogodbo, ki je bila sklenjena med uporabniki in KS.

V pogodbi piše, da je uporabnik poleg finančnih obveznosti dolžan opraviti vsaj zemeljska dela v dolžini 41 metrov, in sicer na odseku trase, ki mu jo določi gradbeni odbor. Kolikor

smo izvedeli med uporabniki, trase nihče ni odrejal, zato se je dogajalo, da mnogi sploh niso skopali svojega dela ali pa zgolj nekaj metrov. Prav tako bi morali po pogodbi vsi tisti, ki do konca avgusta niso skopali kanala, stroške izkopa plačati drugemu izvajalcu v vrednosti 3.636 din za meter. To vsaj do 10. septembra ni bilo storjeno. In med uporabniki narašča temperatura.

Nekaj opravičila je verjetno iskati v dopustniških mesecih, kljub temu pa bodo morali v tem mesecu uporabnikom predložiti poročilo o delu in realizaciji. Napake so se pojavljale in upamo, da so jih v okviru gradbenega odbora zdaj že razrešili, sicer bo to povzročilo negotovost med tistimi, ki so svoje obveznosti pravočasno poravnali.

Tekst in foto:

Rudi Bregar

Tudi naročniki vodovoda so hitro poprijeli za orodje. Žal pa so mnogi, ki za orodje niso prijeli, vodovod pa bodo dobili.

Telefoni šele prihodnje leto

Spomladi smo optimistično zapisali, da bodo telefoni zvonili že letošnjo jesen. To je bilo tudi pričakovati glede na zagnanost interesentov za telefonske priključke, žal pa se je zataknilo pri zagotavljanju finančnih sredstev. Na Podjetju za PTT promet so namreč ugotovili, da v letošnjem letu ne morejo zagotoviti zadostnih finančnih sredstev za razširitev telefonskega omrežja v krajevni skupnosti, zato so investicijo prenesli v leto 1987.

V tem mesecu bo ponovno narejen točen projekt za vse interese in mogoče bo omrežje tudi strasirano, da bi do pomladi lahko skopali jame in postavili drogove za napeljavo kablov. Predračun investicije še ni znan. Interesente bodo z njim seznanili v oktobru. Znano je le, da bodo morali naročniki prispevati 60, PTT pa 40 odstotkov predvidenih sredstev za razširitev omrežja.

Rudi Bregar

KS KRESNICE

Nekaj pojasnil k članku »Apnenica onesnažuje okolje«

V 5. številki Glasila občanov je avtor članka »Apnenica onesnažuje okolje« v kratkem povzetku ocenil tako imenovane problemske konference o varstvu okolja, ki jo je organizirala Mladinska organizacija v Kresnicah, v dokaj kritičnem tonu ocenjeval (ne) aktivnost predstavnikov vodstev SZDL in KS Kresnice.

Omenjeni članek je na seji dne 23. 6. 1986 obravnavalo tudi razširjeno predsedstvo KK SZDL Kresnice in sprejelo naslednje ugotovitve:

- območje KS Kresnice je že dolgo vrsto let izpostavljeno različnim vplivom, ki kvarno vplivajo na okolje (hrup, prah, dim);
- DPO iz KS Kresnice so v želji po izboljšanju takega stanja opravile več aktivnosti. Ena zadnjih je bila delovni sestanek, katerega so se udeležili vsi predstavniki družbenopolitičnih organizacij iz KS Kresnice z vodstvom SCT, TOZD Industrija apna Kresnice. Tema razgovora je bila usklajevanje razvojnih programov s posebnim poudarkom na varstvu okolja. Ta sestanek je bil le nekaj dni pred opisano problemsko konferenco, udeležil pa se ga je tudi predstavnik ZSMS Kresnice, ki je bil o prizadevanjih tako aktivistov v KS kot vodstva TOZD po izboljšanju življenjskih razmer podrobno seznanjen;
- KS Kresnice je aktivno sodelovala pri pripravi srednjeročnih in dolgoročnih planov občine in KS s posameznimi nosilci razvojnih nalog (vodnim gospo-

darstvom, elektrogospodarstvom, cestnim gospodarstvom, komunalnim gospodarstvom, industrijo itd.). Žal prizadevanja niso vedno obrodila pričakovanih rezultatov, vendar so v večini primerov za to obstajali objektivni razlogi; — glede udeležbe predstavnikov vodstev SZDL in KS je bilo ugotovljeno, da se je predsednik KK SZDL problemske konference udeležil, predsednik sveta KS pa ni bil obveščen.

Po razpravi so bili sprejeti naslednji zaključki:

1. Pobuda OO ZSMS za varstvo okolja je v celoti gledano pozitivna, vendar neusklajena z drugimi prizadevanji in aktivnostmi samoupravnih organov v KS.
2. Kritika predstavnikov vodstev SZDL in KS Kresnice je neutemeljena tako glede njihove neaktivnosti pri razreševanju teh problemov kot same udeležbe na problemski konferenci.
3. KS in KK SZDL bosta z novim člankom o problematiki posredovala bralcem Glasila občanov.

Na sejo predsedstva KK SZDL smo povabili tudi predsednico OK ZSMS in avtorja članka, Rudija Bregarja, z namenom, da se na najbolj neposreden način seznanita s težavami, ki pestijo našo KS, vendar se žal seje nista uspela udeležiti.

KK SZDL Kresnice
KS Kresnice

Razstava ob 40-letnici

V soboto, 6. septembra, so prizadevni člani LD Kresnice v večnamenski dvorani v Kresnicah odprli zanimivo lovsko razstavo v počastitev 40-letnice ustanovitve lovske družine. Razstavo je oblikoval Avgust Končar, na njej pa so prikazali divjad, ki živi na tem območju, lovsko orožje in druge pripomočke, lovsko prežo in bivač. Mladi likovniki so razstavi prostor opremili z risbami in na ta način prispevali svoj delež k uspehi predstaviti.

Posebno zanimiv je bil ekološki kotiček, kjer so v besedi in sliki pod avtorskim vodstvom Pavla Smoleja prikazali, kako človek uničuje naravo in si kvari svoje življenjsko okolje.

Za razstavo je vladalo veliko zanimanje, saj si jo je ogledalo okrog 600 učencev (OŠ Vače, Kresnice, Jevnica, Sava, Litija, vrtec Kresnice, OŠ Križevska vas, EPP, Zavod za duševno prizadete Ljubljana-Polje) in 300 odraslih. Prireditelji zaslužijo za uspešno razstavo vse priznanje.

J. S.

Divji jereb je pri nas že dokaj redka ptica (foto: GO)

Zakaj tako?

Vačani še nismo pozabili, kako je bilo, ko iz naših vodovodnih pip po več dni skupaj ni pritekla niti kaplja vode. Zdaj težav z oskrbo vode skorajda ne poznamo več, gradbeni odbor je svoje delo dobro opravil.

Tako opravljenemu delu se je pridružil zadovoljstvo in sreča — edino in največje plačilo. Toda našel se je zavistnež, ki tudi tega sovaščanu ne privoščil. Z blatnimi besedami in vrati zbiralnika je prizadel najbolj delavnega člana odbora in z njim seveda tudi vse ostale. Vendar je tako učinkoval le prvi vtis, ki je sicer pustil nekaj grenkega, počasi pa je le zbledel; vse bolj pa je postajala jasna podoba neznanega pisca. Kakšna, tega raje ne bi napisali. Vprašanje, zakaj tako, pa vseeno ostaja.

Milka Rogelj

Pričele so se TRIM igre

Z junijem so se pričele trim igre občine Litija, ki jih izvaja TVD Partizan v sodelovanju z OK ZSMS Litija.

Tekmovanje smo pričeli z malim nogometom, ki je že nekaj let najpopularnejša rekreacijska panoga v naši občini. V malem nogometu nastopa 13 ekip po ligaškem sistemu. Tekmovanje vodi Stane Kokalj, sodita pa Beno Češek in Aco Jovanovič. Po šestih kolih je lestvica takale:

1. Zavrstnik	7	7	0	0	14
2. Mački	6	5	1	0	11
3. Obrtniki	6	5	0	1	10
4. Polet	7	5	0	2	10
5. Srčki	6	4	2	0	10
6. Vače	6	3	1	2	7
7. Kovina	7	2	2	3	6
8. Kovači	6	2	0	4	4
9. Presad	6	1	2	3	4
10. PM	7	1	2	4	4
11. Gradec	7	1	0	6	2
12. ZL	7	0	2	5	2
13. Št. Poljane	6	0	0	6	0

Po počitnicah se bodo pričela še tekmovanja v ostalih panogah.

Panoga	Pričetek tekmovanja	Prijavljenih ekip moških	ženskih
1. Odbojka	september	6	2
2. Kegljanje	december	6	1
3. Streljanje	november	6	4
4. Balinanje	julij	6	—
5. Šah	januar	3	—
6. Smučanje	februar	6	3
7. Plavanje	januar	2	—
8. Košarka	oktober	7	2
9. N. tenis	marec	6	1
10. Kolesarjenje	april	3	1
11. Rokomet	september	4	2
12. Tek-kros	maj	2	0
13. Tek na smučeh	februar	1	0

Prijavite se še lahko v prostorih TVD Partizan, Ul. M. Boriška 2 (nad staro telovadnico) ob torkih od 19.—20. ure. Prijavnina znaša 1.000 din za posamezno idisciplino.

ANDREJ POGLAJEN

KS LITIJA

Je treba Boriškovo hišo res podreti?

Vse več se pojavlja mnenj (in celo zahtev!), da Boriškove hiše v Litiji ne bi smeli podreti. Zakaj? Staro mestno jedro Litije je že preveč načeto, preveč hiš, značilnih za staro Litijo in za arhitekturo sto in več let nazaj, je bilo že podrtih. Prav malo je še ostalo od nekdanje Litije, pa čeprav sploh ni bilo nujno podirati značilnih hiš in drugih objektov. Ena izmed značilnih hiš preteklosti je tudi Boriškova hiša v Litiji na Valvasorjevem trgu, kjer je je bila (in je še vedno) gostilna, znana daleč naokrog. Na boriškovem dvorišču, pod Sitarjevcem, je sicer zrasla nova hiša, kjer bo nova gostilna, stara pa naj bi zaradi tega izginila. Škoda. Puste in neprijazne betonske bloke bomo še zidali, takšnih hiš, kot je Boriškova, pa najbrž nikoli več, zato bi jih kazalo ohraniti. Tudi vse stare razglednice in fotografije Litije pričajo, da se je v Litiji vse dogajalo prav na tem delu pred Boriškovo gostilno, zato je na večini fotografij tudi vidna in je že kar značilna za Litijo. Mar bo potem lepša, ko bo tam zazijala še ena praznina, ki bo postala parkirišče, in to v srcu starega mestnega jedra?

V preteklosti — pa ne tako daljnji — je v Litiji »padlo« nekaj takih objektov (hiš in drugih). Take posege bi lahko ocenili kot nepopravljive napake! Kar spomnimo se: Centromerur je največji tujek v starem mestnem jedru, tam je prej stala Svetčeva hiša z znamenitimi arkadami, ki je z značilno (in izvirno!) arhitekturo zaprla sedanji Valvasorjev trg. Tam, kjer sta sedaj stanovanjski blok in trgovina Emona, je bilo prej vse drugače. Značilne hiše z balkoni in stopnišči. Pa balkon na Koblarjevi hiši — ni ga več. Stare mestne »štirne« na vogalu Jerebove in Valvasorjevega trga ni več (vodnjak je zasut, zunanjega ogródja ni več — vse skupaj bi bil danes lep okras Litije). Star gasilski dom ob cerkvi je nadomestila sila moderna (in za to okolje neprimerna) arhitektura trgovine Borovo. In še bi lahko naštevati.

Slovenska mesta so večinoma znala ohraniti stara jedra (Kranj, Tržič, Škofja Loka, Ljubljana, Obalna mesta, Žalec, Slovenj Gradec, Višnja gora itd.), zato bi bilo treba temeljito razmisliti o nadaljnjem morebitnem rušenju hiš v stari Litiji. To velja v tem trenutku prav za Boriškovo hišo. Ali je še možno kako drugače rešiti vso stvar, da bi hiša ostala?

Š. S.

KS VAČE

Kmečki turizem tudi na Vačah

Vse več ljudi se odloča za »ražanje«, pa naj bo peš ali z avtomobili. Za mnoge je postala prav prijetna izletniška točka Spodnja Slivna z geometričnim središčem Slovenije. K temu sta veliko pripomogla tudi Ančka in Jože Kimovec s svojim kmečkim turizmom. Okusno pripravljenim jedem se lahko odreče le malokateri obiskovalec.

Od avgusta dalje pa lahko uživamo gostoljubnost še ene domačije, ki se je usmerila v turizem. Za to dejavnost so se odločili tudi pri Magdičevih na Vačah. Naenkrat lahko postrežejo okrog 25 gostom. Domačih dobrot in prijaznosti tudi pri njih ne manjka. V prijetni senci pod trto na njihovem dvorišču lahko, če želimo, sami pečemo na žaru.

Pričakujejo vas ob petkih, sobotah in nedeljah, dobrodošli pa boste tudi ob drugih dnevih.

Domačija stoji le malo stran od glavne ceste in da izletniki ne bi hiteli mimo, bi bila potrebna le majhna oznaka. Dokler je ni, povprašajte domačine; vsak vam jo bo rad pokazal.

Pri Magdičevih na Vačah

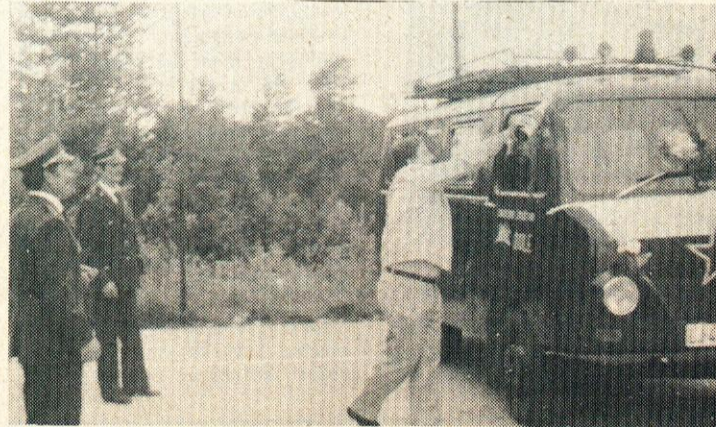
KS DOLE

Dobili novo vozilo

Že dolga leta si je Gasilsko društvo Dole prizadevalo, da bi dobilo lastno gasilno vozilo.

Dolgoletna tradicija GD Dole, ki je bilo ustanovljeno po velikem požaru na Veliki Gobji l. 1931, in prizadevanje članov sta rodila sad. Na pomoč je priskočila Usnjarna Šmartno, ki je odstopila rabljen kombi TAM 2001. Kombi so za potrebe gašenja preuredili delavci Kovinarske s prostovoljnimi delom, material pa je prispevalo društvo. Na slovesnosti, ki je bila v nedeljo, 24. 8., ob izročitvi vozila, so se posebej zahvalili Usnjarni Šmartno in vsem, ki so s prostovoljnimi prispevki ali z delom pripomogli usposobiti vozilo za potrebe gašenja. Po lanski hudi nesreči in požaru na Strmcu je društvo razširilo svojo dejavnost z ustanovitvijo enote na Gradišču. V kulturnem programu so sodelovali učenci PD Mladi gasilec Dole, ki so s svojo vajo popestrili program. Najzaslužnejši člani so prejeli priznanja za dolgoletno in prizadevno sodelovanje.

Jožica Vrtačnik

Da bi se bolje razumeli in več ustvarili

KAJ MISLIŠ SODELAVEC?

V prejšnjih sestavkih smo obravnavali zbiranje zamisli, danes pa bomo spregovorili o tem, kako med množico idej izluščiti najbolj perspektivno.

Postopek je zelo enostaven in ne predstavlja nobenega »odkrivanja Amerike«, ampak le nekaj statističnih metod in preprosto razmišljanje. Skupina pristopi k reševanju problemov z glasovanjem. Glasujemo za vsako idejo, če smatramo, da je dobra. Če mislimo da ni, ne glasujemo. Negativnega glasovanja v tem primeru ne poznamo. Tista ideja, ki je dobila največ glasov, je prva na vrsti za reševanje. Nato seznanimo o tem vodstvo. To ni več le naša zadeva, ampak zadeva vseh.

Ugotoviti moramo vzroke za nastali problem. V tem primeru uporabimo ISHIKAWA diagram ali diagram ribje kosti. Predstavljamo si ribjo kost (hrbenica predstavlja slab izdelek, koščice pa vzroke zanj). Najbolje je, če si narišemo na papir. Če ne moremo najti pravih vzrokov, uporabimo klasično delitev vzrokov: človek, stroj, material, postopek — tehnologija.

Vsak vzrok predstavlja eno koso. Sedaj je postopek enak kot pri zbiranju zamisli. Vsakdo pove le en vzrok, če ideje nima, je tiho. Poudariti moramo, da vedno iščemo le vzroke in ne krivcev.

Primer: Vzroki za slabo kvaliteto zaradi človeka. Ideje: utrujenost, neznanje, površnost, bolezen, počasnost itd.

Vzroki za slabo kvaliteto zaradi stroja. Ideje: star stroj, izrabljen stroj, pokvarjen stroj, nevdzdržan stroj, slabo mazanje, nenabruseni noži itd.

Vzroki za slabo kvaliteto zaradi materiala: nepravilna sestava, nepravilna vlažnost, poroznost, nepravilne dimenzije itd.

Vzroki za slabo kvaliteto zaradi tehnološkega postopka: nepravilno podajanje, prehitro podajanje, nepravilen oprijem, slabo vodenje, nezadostno mešanje, prenizka temperatura, vlaga itd.

Vzroke zbiramo, dokler nam ne zmanjka idej. O posameznih vzrokih glasujemo po že znanem postopku. Počasni izluščimo probleme, ki imajo največji vpliv, npr. na kvaliteto. Od tu dalje skupina lahko dela sama. Ponavadi pa je za odpravljanje vzrokov potrebno prizadevanje strokovnih služb. Odkriti vzrok pa je že pol uspeha, mar ne? Opozoriti moram, da to, o čemer sem govoril v tem sestavku, pa tudi v prejšnjih, ni nič novega. Na razpolago je precej literature, ki pa je v glavnem tuja. Statistične metode pa najdemo v mnogih učbenikih. Zanimiv je pristop k reševanju problemov, saj vseh zahodnih idej pač ne smemo prenesti na naša tla. Morda bo kdo rekel: »Nič posebnega.« Zanj naj velja izgovor: »Poskusi in izvedi!« Vsak problem je rešljiv, treba je le »hoteti«. Na podlagi takih pogledov se je že marsikomu porodila nova, boljše rešitev — inovacija. Te pa so za našo družbo še kako potrebne.

Franc Grošelj

Gozdovi — naše največje bogastvo in simbol

V peti št. Glasila Občanov je bil objavljen poljuden opis o umiranju naših gozdov. Čeprav je opis poljuden, pa je njegova osnova strokovna. Pred kratkim je Poročevalec skupščine SRS objavil poročilo o propadanju gozdov v Sloveniji, zato želim povedati nekaj misli ob tem poročilu kot nestrokovnjak.

Umiranje gozdov ni nov pojav, ven-

dar je stanje tako, da ogroža obstoj bodočih generacij. Gozdovi so največje naravno bogastvo in s konfiguracijo skupaj tudi njena tipika. Onesnaževanje gozdov z zrakom se je pričelo vzporedno z razvojem industrije, vendar je intenzivnost največja z zadnjo generacijo. Industrija z nečisto tehnologijo za okolje in pretirano potratna z energijo je porušila ravnotežje v naravi do take mere, da je lahko v bodoče ogroženo življenje nasploh. Vse je tudi rezultat egoističnega vedenja človeka do narave. Z našim okoljem ne štedijo tudi sosedi. Pri Trstu se bo npr. gradil velik energetski objekt, ki bo z zračnimi tokovi pošiljal strupeni zrak na Kras in uničeval težko vzgojeno rastlinje. Ali pa Avstriji, ki naj bi imeli centralno odlagališče odpadkov ob naši meji. Ali morda sosedom ni potrebno spoštovati našega ozračja zato, ker Jugoslavija, poleg Albanije, edina v Evropi ni podpisala mednarodne konvencije o zaščiti zraka.

Mednarodne ustanove ugotavljajo, da 95% vsega onesnaženja v okolju prihaja iz zraka, zato je ugotovitev, da je zrak osnovni krivec za umiranje gozdov, povsem na mestu. Ta osnovni vzrok drevje toliko oslabi, da se ni več sposobno braniti tudi proti živim škodljivcem, mrazu, suši, snegolomu žledu...

Pri nas je bilo od leta 1926 do 1969 opravljenih veliko študij o gozdu. Od leta 1969 pa ga sistematično raziskuje Inštitut za lesno in gozdno gospodarstvo. Strokovnjaki so temeljito spremljali in opazovali na propadanje rastlinja v Zasavju, Celju, Mežiški dolini, na Jesenicah in v Kidričevem. Drugo stopnjo poškodovanosti je obsegalo že 29% gozdov, v katerih je potreben 2 do 3 krat večji letni posek kot običajno. Za 6% površin pa ni več rešitve in jih tudi v sestavi ni možno več obnoviti.

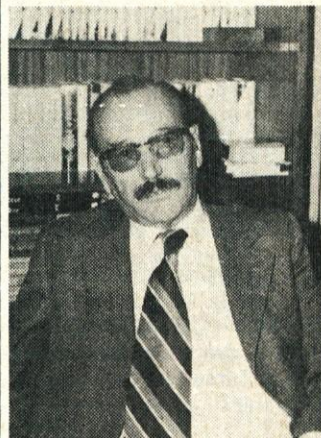
Zaradi tako onesnaženega zraka rastline ne morejo iz zraka več dobiti tistega, kar potrebujejo za normalno vegetacijo. Na iglicah in listih slabi voščena zaščita. Listavci so nekoliko bolj odporni od iglavcev, ker vsako leto menjajo liste. Pri zdravih iglavcih odpadajo iglice tudi po petih do sedmih letih, sedaj pa strokovnjaki ugotavljajo, da se to dogaja že po dveh letih. Posledica je redčenje krošnje. Drevje slabi tudi kisli dež, ki izpira hranljive snovi iz korenin. Svojo agonijo v gozdu doživlja jelka, ki je je zdrave le še 5%. Pravijo, da so naivne predstave, češ, bomo pa namesto izumrlih vrst dreves sadili kaj drugega. Družba dreves je nastajala skozi dolgo zgodovino in je v svoji sestavi stabilna. Npr.: lahko bi za nekaj časa nadomestili jelko s smrkami, toda ta je tudi že ogrožena v 74%. V celotni strukturi gozda pa jo je 29%. Da bi bilo propa-

posvetiti zraku povsod, je razvidno iz poročila, ki ugotavlja, kako se gibljejo zračni tokovi umazanega zraka.

PAVEL SMOLEJ

70-letnik

Franc Poglajen-Kranjc

Velika čast in hkrati odgovornost je pisati o narodnem heroju, generalpolkovniku Francu Poglajnu-Kranjcu, ki je 25. avgusta letos dopolnil 70 let. Čast zato, ker je tovariš Kranjc izjemna osebnost, ob kateri čutiš veliko spoštovanje, odgovornost pa zato, ker ob takem pisarju vselej obstoji možnost, da ne zajameš vsega tistega, kar jubilarita predstavlja kot revolucionarja, vojaka in predvsem — človeka.

Tovariš Kranjc je zrasel iz naše sredine. Rojen v delavski družini na Grbinu je že zgodaj spoznal krivice in ponižanja malega slovenskega človeka in živo občutil grožnjo popolnega uničenja, ki ga je nacistem pripravljali našim ljudem. V njem je začel ognjen upor, ki ni nikoli več pogasil. Ko je sovražnik zasedel našo deželo, je bil tovariš Poglajen med prvimi organizatorji OF v naši dolini. Skupaj s tovariši je neumorno tkal organizacijske niti, hodil na sestanke, pojasnjeval cilje naše borbe in pripravljati ljudi na oborožen boj.

V času, ko se marsikje niso vedeli za novo ustanovljeno OF slovenskega naroda, je on že navezoval stike z ljubljanskim vodstvom. Med tem časom so namreč v Litiji že ustanovili odbor OF, ne da bi imeli poprej kakšno posebno navodilo. Tovariša Kranjca najdemo v vseh časih na številnih sestankih v Litiji in v okolici. Udeležil se sestanka 18. oktobra 1941 v Gorenčevih hiši, skupaj s Francem Gorenčevim hiti na sestanek v Jelšo z vodstvom Stajerskega bataljona, 14. februarja 1942 se v Potokarjevi gostilni na bregu skupaj s tovariši sestane z zasavskim revolucionarjem Alojzom Hohk-ramtom, kjer ga izberejo za poveljnika narodne zaščite.

V maju 1942, ko se začne zaradi izdaje številne aretacije, odide tovariš Kranjc v partizane, v drugo grupo odredov. Tako se je začela težka, a strma pot vojaškega voditelja. Kot mitraljezec je sodeloval v bitkah druge grupe odredov, bil kmalu postavljen za komandanta bataljona, ki so ga mnogi imenovali kar »Kranjčev« bataljon. Bil je tudi udeleženec znamenitega pohoda 2. grupe odredov preko Notranjske in Gorenjske na Stajersko. Septembra 1942 je štab 2. grupe odredov poslal tovariša Kranjca v Zasavje, tu je organiziral Zasavski bataljon in postal njegov komandant. Med nemško ofenzivo na Stajerskem je bil ta bataljon najmočnejša partizanska enota na tem ozemlju.

Januarja 1943 je postal komandant Kamniško — zasavskega odreda, avgusta, ko je bila formirana Slančeva brigada, načelnik štaba, kasneje pa načelnik štaba XV. divizije.

Po kapitulaciji Italije je bil imenovan za komandanta IV. operativne cone, avgusta 1944 pa je odšel na Dolenjsko, kjer je bil imenovan za komandanta VII. korpusa NOV Jugoslavije. Po osvoboditvi je bil komandant divizije, načelnik odseka v generalštabu, pomočnik komandanta vojne oblasti, načelnik Višje akademije kopenske vojske, načelnik uprave v generalštabu, komandant vojnega področja Reke, načelnik Akademije ljudske obrambe in komandant Ljubljanskega vojnega območja.

Tudi danes, ko je uradno upokojen, tovariš Kranjc ne miruje. Saj to se za revolucionarja ne spodobi. Aktivni je v številnih organizacijah in organih v republiki, v skupnosti borcev 2. grupe odredov in pa seveda v okrožnem odboru aktivistov OF litijskega okrožja.

Naš tovariš Kranjc je človek neverjetne energije. S svojo mirno in preudarno besedo — kot da bi razčlenjeval situacijo na bojnem polju — razlaga in pojasnjuje. V odločnem, a toplom pogledu je čutili vso skrb za slovenskega. Tovariš Kranjc, ta naš legendarni vojaški voditelj, je že od nekdaj veljal za komandanta, ki je izgubil najmanj borcev. Ni čudno, da so se njegovi bojni tovariši tako dobro počutili ob njem.

Ko ga človek takole opazuje, ko je ves v ognju razprave, se spomni na tisto pripoved njegovih soborcev, kako je 1. maja 1943 na Zasavski gori na partizanskem mitingu kot komandant odplezal solo s svojim mitraljezom. Mar ni takoj najlepše pokazal, kaj je bila v tistem času človekova prva nada?

Z istim ognjem in navdušenjem danes prenaša revolucionarne izkušnje in izročila NOV na mlajše rodove. In prav tu je mladim najbližji in najljubši. Ob njem in z njim raste tako nov rod!

Našemu dragemu komandatu želimo v imenu vseh občanov, borcev in mladine srečen praznik, da bi mu zdravje dobro služilo in da bi še dolgo dolgo prihajal med nas. Ker je naš in ker ga imamo radi!

Jože Sevljak

MED LITIJSKIMI BRIGADIRJI

Delali so z mladimi Slovaki

Mnogi danes trdijo, da mladinske delovne akcije nimajo perspektive, vendar tega za delovno akcijo v Bistrici ob Sotli, kjer so sodelovali tudi litijski brigadirji, ne moremo reči. V Bistrici je bilo letos le dvanaest brigadirjev, vendar so bili z akcijo zadovoljni kot že dolgo ne. Na akciji Trebče je bilo poleg Litijanov še 40 pionirjev iz Kopra in 19 najboljših študentov iz Bratislave.

Četudi akcije prinašajo mnoga presenečenja, lepe in slabe trenutke, so mladi brigadirji vedno zadovoljni, vsaj zaradi življenja in druženja na akcijah. Za najmanj dve leti nazaj bi lahko rekli, da so bili litijski brigadirji razočarani. To je tudi botrovalo letošnjemu izredno skromnemu odzivu in dvanaest brigadirjev, med njimi so bili štirje pionirji, je preživelo nepozabne trenutke na deloviščih v občinah Krško, Šmarje pri Jelšah in

Brežice ter v naselju s Slovaki in Koprčani.

Zaradi pomanjkanja brigadirjev na Trebčah niso naredili toliko, kot so načrtovali. Od načrtovane poldruge milijarde so opravili dela v vrednosti okrog 50 odstotkov. Litijani in študentje iz Bratislave so skupali poldrugi kilometer kanala za vodovod na Raki v krški občini, skupali in delno zasuli kanal za telefonski kabel do gradu v Podsredi, pomagali pri

arheoloških izkopavanjih, pionirji pa so urejali cesto do gradu in njegovo okolico.

Akcijo je treba doživeti, je slišati često, letošnjo akcijo pa je nemogoče opisati z besedami. K temu so prispevali tudi mladi iz Bratislave, ki so v Sloveniji preživeli 21 dni in navezali tesne prijateljske stike. Kar dolgčas je bilo v naselju, ko so nekaj dni pred za-

ključkom skočili na morje. Ostali pa so nepozabni spomini in prijateljske vezi. Vsi pravijo, da je bila akcija lepa in nepozabna, k temu pa je pripomogel tudi sporazum z litijsko komunalno skupnostjo, s katerim so mladi zbrali denar, da so se lahko udeležili akcije. Prejšnja leta je bilo tega denarja občutno premalo. Test in foto: Rudi Bregar

Miková in Svatová iz Bratislave sta prav tako sodelovali na udarnem dnevu, ko so brigadirji pomagali pri gradnji športnih površin v Kozjem.

Skoraj celotna litijska brigada: Drago, Janko in Alen, koprška bolničarka, Peter in Marko (od leve proti desni) ter traser brigade Rudi Kaplja (kaže hrbet) so malicali kar na trasi pod drevesom.

ČEBELARSTVO

Čebelarstvo leto se izteka. Paše ni več, saj aje, ki je včasih polnila satje za zimo, pri nas že dolgo več

ne sejejo, razen v hribovitih predelih. Kot slab nadomestek zdaj uporabljamo sladkor. Dražljivo krmiljenje je že končano. Čaka nas krmiljenje na zalogo s sladkornim sirupom v razmerju 1:2 (dva dela sladkorja in en del vode). Če je vode več, čebele preveč obremenjujemo, obstoji pa tudi nevarnost zakisanja, zlasti še, če krmimo preveč. Pri dolivanju v hranilnike pazimo, da ne bi povzročili ropanja, saj vemo, da smo lansko leto s tem izgubili precej družin. Dobro je, če s krmiljenjem končamo do konca septembra.

Leto je bilo kljub katastrofi v začetku leta, ko smo izgubili v občini približno 50% čebeljih

družin, kar uspešno. Družine so se lepo razvijale, rojev je bilo precej in spomladanska izguba 1000 čebeljih družin se je vsaj malo ublažila. Toda marsikje samevajo prazni čebelnjaki, zlasti v oddaljenejših krajih. To predstavlja tudi škodo v našem kmetijstvu v smislu slabšega oplojevanja rastlin. Žal nekateri strokovnjaki pozabljajo, da je tudi čebelarstvo kmetijska dejavnost.

Nikar pa ne pozabimo na čebelje bolezni in zajedalce. Sedaj je zadnji čas, da zatremo varoaze. Učinkovito sredstvo proti čebeljim boleznim je tudi česen, ki ga stremo, namočimo v toplo vodo za nekaj ur, ga nato ocedimo in zlijemo v sladkorni sirup. Toplo

vodo uporabimo zato, da pospešimo in povečamo izločanje snovi. Kašo večkrat premešamo.

V septembru organiziramo tudi strokovno predavanje z naslovom ZAZIMLJENJE ČEBEL. PRAKTIČNE IZKUŠNJE V BORBI Z VAROZO JACOBSONI IN NOSEMO. Predavanje bo vodil priznani čebelarski strokovnjak inž. Ludvik Klun. Čebelarje, ki niso prejeli vabila za predavanje, prosim, da mi to sporočijo. Na vsa predavanja pa vabimo tudi čebelarje, ki niso člani društva. S tem bomo končali letošnji cikel izobraževanja. Upamo, da bomo s tem preprečili ponovne katastrofe. Zavedati se moramo, da je naše znanje edino uspešno orožje v

boju za boljši pridelek medu, čebeljih proizvodov in kmetijskih pridelkov.

Vse člane, ki še niso poravnali članarino, Čebelarja pa še prejemale, ker se niso odjavili, prosimo, da članarino poravnajo. Zavedati se morajo, da je njihovo članarino poravnalo društvo, s tem pa se je poslabšala gmotni položaj. V naslednjem letu bomo prisiljeni neplačnike črtati s seznama. Prosimo za razumevanje. Blagajnik društva je tov. Franci Jug, Graška cesta 21, Litija. Denar lahko nakažete tudi po pošti.

Čebelarji! Sporočite nam svoje težave in želje. Številka našega telefona je 882-136 (popoldan).

Franc Grošelj

Seznam dolžnikov centralnega ogrevanja v soseski Rozmanov trg v kurilni sezoni 1985/86

Na podlagi sklepa 1. redne seje zbora uporabnikov in zbor izvajalcev Skupščine samoupravne komunalne skupnosti občine Litija, ki je bila dne 29. 7. 1986, objavljamo dolžnike centralnega ogrevanja v soseski Rozmanov trg v kurilni sezoni 1985/86.

I. MAISTROVA ULICA

	din
1. Majnik Joži	10.256,—
2. Mrzelj Frančiška	28.782,—
3. Gombač-Bizjak Ida	42.609,—
4. Podrenek Albin	21.316,—
5. Ristič Čedo	19.188,—
6. Rožanc Marija	6.654,—
7. Safič Smajo	3.850,—
Skupaj	132.655,—

II. BRODARSKA ULICA 8

	din
1. Babnik Viktor	13.114,—
2. Cosič Jozo	62.530,—
3. Gruban Bojan	58.318,—
4. Muzlovič Stanislav	25.895,—
5. Mevzelj Dana	13.281,—
6. Paternoster Danica	65.158,—
7. Pečaver Vladimir	21.360,—
8. Planinšek Milan	36.302,—
9. Vrtačnik Sonja	45.892,—
Skupaj	341.850,—

III. BRODARSKA ULICA 10

	din
1. Hasani Adem	116.209,—
2. Lajovic Mihaela	24.852,—
Skupaj	141.061,—

IV. BRODARSKA ULICA 12

	din
1. Babnik Jože	11.749,—
2. Uršič Marija	22.205,—
3. Zupančič Boris	21.040,—
Skupaj	54.994,—

V. BRODARSKA ULICA 14

	din
1. Božič Stevo	12.718,—
2. Bulič Miran	98.821,—
3. Gačnik Darja	5.087,—
4. Japič Hase	21.040,—
5. Jolič Dragan	22.205,—
6. Kastelic Boža	22.205,—
7. Koprivnikar Franc	12.624,—
8. Milojica Milorad	17.804,—
9. Preskar Franc	22.205,—
10. Terpin Bojan-Lidija	90.577,—
11. Verbovšek Nežka	25.896,—
12. Žvegljč Zvone	29.456,—
Skupaj	380.638,—

VI. BRODARSKA 16

	din
1. Erjavec Marta	35.814,—
2. Golijan Štefka	34.397,—
3. Jolič Nada	12.598,—
4. Klančar Dušanka	24.852,—
5. Sablič Rajka	25.315,—
6. Sebanec Franci	25.230,—
7. Vodenik Barbara	25.896,—
8. Vrbnik Alojz	143.035,—
9. Voršič Marta	25.896,—
Skupaj	353.033,—

VII. UL. LUKE SVETCA 1

	din
1. Škoda Ani	8.433,—
2. Zlahtič Marjan	14.616,—
Skupaj	23.049,—

VIII. UL. LUKE SVETCA 3

	din
1. Cirar Ivica	42.973,—
2. Cosič Franjo	58.388,—
3. Jezerkič Esad	116.352,—
4. Gričlj Nada	87.670,—
5. Lavrič Nivenka	39.323,—
6. Jozic Fina	37.323,—
7. Osolnik Alojz	114.256,—
8. Planinc Milena	28.795,—
9. Štikovac Stana	114.256,—
10. Witwicki Jelka	17.605,—
Skupaj	656.941,—

IX. UL. LUKE SVETCA 5

	din
1. Bilbija Ranko	6.448,—
2. Gorišek Iva	8.331,—
3. Gričlj Božo	49.552,—
4. Jakupovič Šerif	6.495,—
5. Krajišič Ana	14.666,—
6. Kremžar Rozalija	12.388,—
7. Koprivnikar Ana	9.458,—
8. Nikolič Mirjana	65.675,—
9. Obolnar Srečo	3.028,—
10. Rozina Roman	115.855,—
11. Rupnik Kristo	8.331,—
12. Šešok Veronika	116.282,—
13. Vukosavljevič	20.828,—
Skupaj	437.337,—

X. UL. SOLIDARNOSTI 1

	din
1. Brankovič Milica	41.448,—
2. Bric Marija	13.439,—
3. Golob Anton	15.448,—
4. Korošec Pavla	142.212,—

5. Ozmec Marija	120.232,—
6. Mladenčič Marija	98.880,—
7. Okoren Ivan	61.551,—
8. Renko Marija	46.728,—
Skupaj	539.938,—

XI. UL. SOLIDARNOSTI 3

	din
1. Renko Ana	20.920,—

XII. UL. SOLIDARNOSTI 4

	din
1. Šeferovič Šehiza	28.504,—
2. Topčič Marija	98.253,—
Skupaj	126.757,—

XIII. UL. SOLIDARNOSTI 5

	din
1. Pirc Francka	8.122,—

XIII. CESTA KOMANDANTA STANETA 7

	din
1. Jerant Štefka	11.464,—

XIV. CESTA KOMANDANTA STANETA 9

	din
1. Jeltnikar Leon	11.447,—
2. Tišler Bogomir	7.603,—
Skupaj	19.050,—

XV. CESTA KOMANDANTA STANETA 10

	din
1. Čeh Rudolf	45.581,—

XVI. CESTA KOMANDANTA STANETA 11

	din
1. Antonič Slobodan	51.076,—
2. Kajišič Ana	22.915,—
3. Planinšek Jožica	20.752,—
4. Šifrer Adolf	93.835,—
Skupaj	188.578,—

XVII. CESTA KOMANDANTA STANETA 12

1. Palatinus Milan	18.934,—
2. Planinšek Mara	97.376,—
3. Razpotnik Ljuba	22.588,—
4. Švršina Anton	84.108,—
5. Škarja Vinko	35.929,—
Skupaj	258.935,—

XVIII. CESTA KOMANDANTA STANETA 14

	din
1. Koleša Alojz	17.142,—

XIX. CESTA KOMANDANTA STANETA 15

	din
1. Ajdonik Milena	29.572,—
2. Babič Janja	18.134,—
3. Brinovec Jožica	31.099,—
4. Kranjc Angelca	21.258,—
5. Lokar Bogdan	17.403,—
6. Meglič Ljubo	80.017,—
7. Zlahtič Ottilija	133.773,—
Skupaj	331.256,—

XX. CESTA KOMANDANTA STANETA 16

	din
1. Bartolj Silvo	17.733,—
2. Femec Tonka	20.948,—
3. Hostnik Jože	13.332,—
4. Sukič Karel	17.222,—
5. Turenšek Jožefa	22.573,—
Skupaj	91.808,—

XXI. CESTA KOMANDANTA STANETA 17

	din
1. Benčič Dragica	9.706,—
2. Ganič Hašija	45.172,—
3. Groznik Franc	44.123,—
4. Mlakar Silvo	80.017,—
5. Mujič Ismet	90.117,—
6. Rakič Ilinka	21.393,—
7. Zorn Dunja	9.681,—
Skupaj	300.209,—

XXII. CESTA KOMANDANTA STANETA 18

	din
1. Glotič Izeta	42.098,—
2. Verki Kaltak	70.442,—
3. Razpotnik Marjan	21.820,—
4. Tič Ljuba	21.820,—
Skupaj	156.180,—

Zavod za izobraževanje in kulturo
Litija, Parmova 9,
enota Delavska univerza,

objavlja za šolsko leto 1986/87

RAZPIS

I. za vpis v srednje šole po programih srednjega usmerjenega izobraževanja:

1. kovinsko predelovalna usmeritev
 - 2. letnik programa kovinar — strojnik, smer oblikovalec kovin
 - 2. letnik programa obratni strojni tehnik — tehnolog
2. promet in zveze
 - vožnja motornega vozila, smer voznik (šolanje traja eno leto)
 - organizator notranjega prometa — prometni tehnik
3. živilska predelava
 - živilski delavec (slašičar, pek, mesar), šolanje traja 1 leto

II. za vpis v osnovno šolo (5., 6., 7. in 8. razred)

III. za vpis v programe strokovnofunkcionalnega izobraževanja za delo (tečaje):

- upravljalca lahke in težke gradbene mehanizacije
 - tečaj za voznike viličarja
 - tečaj za gostince
 - začetni in nadaljevalni strojepisni tečaj
 - tečaj za skladiščnike
 - tečaj iz varstva pri delu
 - higienski minimum
 - tečaje tujih jezikov (nemški, angleški, italijanski)
 - začetni in nadaljevalni štečaj šivanja in krojenja
- Vse informacije dobite na Delavski univerzi Litija, Parmova 4, tel. 881-182, vsak dan od 7. do 12. ure in od 15. do 16.30.

Zavod za izobraževanje
in kulturo Litija
KINO LITIJ

vabi k sodelovanju honorarne sodelavce za dela

BILJETERJA BLAGAJNIKA

podrobnejše informacije dobite na Zavodu za izobraževanje in kulturo, Parmova 9, tel. št. 881-617.

PLETENINA, proizvodnja trikotažnih izdelkov, p. o. Ljubljana, Zaloška 14

objavlja po sklepu komisije za delovna razmerja prosta dela in naloge in vabi k sodelovanju

8 delavk za šivanje

v DE Konfekcija Jevnica
(od tega 4 delavke za določen čas)

Pogoji: — 3-letna šola tekstilne smeri — tekstilni konf. II in I leto delovnih izkušenj ali
2-letna šola tekstilne smeri — tekstilni konf. I in 2 leti delovnih izkušenj
— delo v dveh izmenah
— 2 meseca poskusnega dela

Prijave z dokazili sprejema: PLETENINA, proizvodnja trikotažnih izdelkov, p. o. Ljubljana, Zaloška 14, kadrovska služba, 8 dni po objavi.

Kandidate bomo pisno obvestili v 15 dneh po končanem sprejemanju ponudb.

Ponovno razpisujemo nepodeljene kadrovske štipendije za šolanje na lesarski srednji šoli:

obdelovalec lesa
lesar
lesar širokega profila

II. stopnja (4 štipendije)
III. stopnja (3 štipendije)
IV. stopnja (7 štipendij)

Kandidati naj vloge s potrdili o vpisu prinesejo v kadrovsko službo LESNE INDUSTRIJE LITIJ, Zagorica 1, Breg pri Litiji.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE LITIJ

na podlagi sklepa Odbora za solidarnost in vzajemnost z dne 12. 8. 1986

razpisuje natečaj

za zbiranje prijav za ugotovitev upravičencev do trosobnega solidarnostnega stanovanja na Ulici solidarnosti 1 v Litiji.

Rok za oddajo prijav je 15. 10. 1986.

Za zainteresirani občani (najmanj 4-članske družine) dobijo vse informacije in potrebne obrazce za prijavo pri Delovni skupnosti Samoupravne komunalne in stanovanjske skupnosti na Jerebovi ulici 6, Litija (tel. 881-004).

IZ MATIČNEGA URADA

Poroke, rojstva, smrti...

V mesecu juliju se je na območju občine Litija rodilo 11 dečkov in 9 deklic. Na Bogenšperku se je poročilo 45 parov, med njimi:

Ocvirk Mitja, skladišnik iz Ljubljane, in Kosanec Danica, frizerka iz Ljubljane, Gorišek Bojan, avtoelektrikar iz Ljubljane, in Kocič Nataša, medfazi kontrolor iz Ljubljane, Gale Roman, serviser iz Ljubljane, in Keber Darja, medicinska sestra iz Ljubljane, Cotman Branko, strugar iz Grosupljega, in Končar Milena, profesorica kemije iz Leskovic pri Šmartnem, Lorber Vojko, elektrikar iz Hrastnika, in Kaluža Andrejka, dijakinja iz Hrastnika, Božič Aleš, rudar iz Trbovelj, in Kotnik Mateja, administratorka iz Trbovelj, Bogovič Boštjan, vzdrževalec strojev, in Petročnik Andreja, prodajalka iz Ljubljane, Kovač Franc, orodjar iz Zagorja ob Savi, in Bokal Silva, delavka iz Zagorja ob Savi, Props Jožef, elektromehaničar iz Litije, in Polkar Rozalija, negovalka iz Podroja, Podržaj Darko, mizar iz Velike Račne, in Ceglar Martina, administratorka iz Mekinj nad Stično, Hostnik Igor, pred. učitelj iz Gabrovke, in Kremžar Stanislava, vzgojiteljica iz Gradiških Laz, Grajš Franc, gostinski tehnik iz Kleč, in Košak Anica, fizioterapevtka iz Poljan, Košir Dragan, šofer iz Dolnjih Praproč, in Piškur Olga, fizioterapevtka iz Škovca, Sedej Branimir, farmacevt iz Zagorja ob Savi, in Kovačič Natalija, ing. organizacije dela, Kos Matevž, vodja enote iz Ljubljane, in Kosec Marta, tehnologinja iz Križa, Grom Franci, delavec iz Gozda Reke, in Mahkovec Jožica, delavka iz Jevnice, Fortuna Alojzij, slikopleskar iz Zagorice pri Velikem Gabru, in Klemenčič Katarina, predmetna učiteljica iz Velikega Črnela, Buovski Antonio, strojni tehnik iz Trbovelj, in Polc Vida, med. sestra iz Rov, Tovornik Nikolaj, poslovodja iz Črnuč, in Dolinar Marinka, kuharica iz Borovnice, Pančur Milan, strojni inženir iz Trbovelj, in Matko Danica, trg. poslovodja iz Trbovelj, Adamlje Ivan, kemijski tehnik iz Zagorja ob Savi, in Vrtačnik Mojca, gospodinja iz Zagorja ob Savi, Tomc Darjan, kovinostrugar s Polšnika, in Vesel Valentina, delavka iz Goleka, Teran Zvonko, elektroinstalater iz Tabora, in Torić Viktorija, uslužbenka iz Ljubljane, Kristan Vladimir, strojni ključavničar iz Vač, in Vrankar Ivana, delavka iz Sidola, Cestnik Igor, optik iz Trbovelj, in Kozlevčar Mojca, medicinska sestra iz Trbovelj, Drame Boris, prodajalec iz Litije, in Korošec Jožica, medicinska sestra iz Ljubljane, Čibej Vinko, rezkalec iz Trbovelj, in Sulejmanović Mihreka, delavka iz Trbovelj, Tomažič Anton, pečar iz Velike Kostrevice, in Cirar Silva, ref. za finance iz Litije.

Umrli v juliju:

Ajdišek Henrik, 81 let, iz Suhadola, Kaplja Marija, 65 let, iz Zavrstnika, Bučar Alojzij, 65 let, iz Zavrstnika, Glavač Peter, 89 let, iz Zavrstnika, Korevec Marija, 73 let, iz Česnjice, Marn Jože, 85 let, iz Litije, Hauptman Frančiška, 80 let, iz Sp. Loga, Kokalj Filip, 81 let, iz Ribč, Drovenik Frančiška, 74 let, iz Kresnic, Brvar Ignacij, 87 let, iz Konjšice, Antonič Stanko, 33 let, iz Budimilč Japre, Hauptman Marija, 51 let, iz Litije.

V občini Litija se je v avgustu rodilo 10 dečkov in 9 deklic.

Na Bogenšperku se je poročilo 56 parov, med njimi:

Verbovšek Roman, diplomiran inženir iz Celja, in Žagar Smilja, ekonomistka iz Kleka, Jančar Anton, delavec iz Litije, in Gradišek Vladimir, študentka iz Litije, Pušnik Anton, elektrikar iz Dola pri Hrastniku, in Teršek Jožica, delavka iz Hrastnika, Korošec Matjaž, orodjar iz Trbovelj, in Gradišnik Vanja, med. sestra iz Trbovelj, Klajderič Darko, strojni tehnik iz Domžal, in Klajderič Majda, tajnica iz Domžal, Rus Bojan, komercialist iz Trebnjega, in Repovž Mojca, administrativni tehnik iz Trebnjega, Krajnik Vinko, serviser iz Vevč, in Krajnik Tatjana, fin. knjigovodja iz Ljubljane, Gunzek Boris, strugar iz Trbovelj, in Petek Vilma, prodajalka iz Trbovelj, Avbar Jože, strojni inženir iz Dolnje Ponikve, Mežan Anica, učiteljica iz Lipnika, Nemec Nikolaj, strojni ključavničar iz Dolskega, in Pirc Anica, delavka iz Berga pri Borovnici, Vavtar Štefan, mizar iz Sentrupertu, in Lamovšek Danica, ref. prodaje iz Bistrice, Topolovšek Franc, mizar iz Kfanja, in Rakovec Majda, delavka iz Kranja, Črv Andrej, miličnik iz Zg. Dobrave, in Cerar Darja, med. sestra iz Vrhpolja, Grošelj Janez, rud. tehnik iz Zagorja ob Savi, in Klanšek Anica, kuharica iz Ravenske vasi, Potrpin Ivan, ključavničar iz Podkuma, in Kos Magdalena, študentka iz Zagorja, Gornik Franc, zidar iz Litije, in Kirm Breda, delavka iz Male Kostrevice, Rogan Bojan, gradbeni tehnik iz Zagorja ob Savi, in Ostrožnik Metka, med. sestra iz Jablane, Perko Ljubo, ključavničar iz Trbovelj, in Grujič Gordana, vodja agencije iz Zagorja ob Savi, Krevl Pavel, kontrolor iz Trbovelj, in Ritter Liljana, fakturistka iz Zagorja ob Savi, Vozelj Aleksander, prodajalec iz Zagorja ob Savi, in Beja Marta, prodajalka iz Konjšice, Zaman Janez, delavec iz Preske nad Kostrevice, in Tomažin Marinka, delavka iz Lupinice, Jerič Ivan, ključavničar iz Male Loke, in Pucelj Vida, tov. delavka iz Pristavice, Drčar Peter, tehnolog iz Gomile, in Koejan Milena, med. sestra iz Zagrada, Piškur Benjamin, tiskar iz Grosupljega, in Smolič Irena, predmetna učiteljica iz Žužemberka, Peterca Ciril, konsturter iz Ribč, in Hrovat Alenka, kontrolor iz Kresniških Poljan, Kralj Zvonko, uslužbenec iz Dragomlja, in Huber Vanja, saldokontistka iz Sela, Špec Jože, avtoklepar iz Zavrha, in Kotar Anica, tov. delavka iz Radanje vasi, Klopčič Drago, avtomehaničar iz Moravč, in Vidic Amalija, bančna uslužbenka iz Dešna, Kastelic Drago, izolater iz Vrhpolja, in Kek Milena, ref. za nakazovanje pokojnin iz Velikega Črnela, Šinkovec Borut, avtoprevoznik iz Dola pri Hrastniku, in Gregorič Mihaela, frizerka iz Ljubljane, Širok Anton, elektrotehnik šibkega toka iz Litije, in Kukovič Nadja, med. sestra iz Litije, Pleško Valentin, ključavničar iz Malega Vrha, in Perme Tatjana, prodajalka iz Grosupljega, Rus Jože, zidar iz Trebnjega, in Miklič Zdenka, administratorka iz Dolenje vasi pri Temenici, Hostnik Peter, živinozdravnik iz Vintarjeve, in Hribar Andreja, študentka iz Grosupljega, Hribar Jože, avtoelektrikar iz Velikega Gabra, in Kuhelj Marijana, kovinostrugar iz Stranske vasi pri Višnjici, Murn Srečko, soboslikar iz Ljubljane, in Fila Sabina Claudija iz Škofljice, Rome Matjaž, kuhar iz Novega Loga, in Teofilović Liljana, kuharica iz Modrana, Kukušberger Emanuel, avtomehaničar iz Gorenje Ponikve, in Štrclj Matejka, administratorka iz Dolnje Ponikve, Tratnik Matjaž, avtoličar iz Trbovelj, in Kremžar Sonja, gospodinja iz Zagorja ob Savi, Okorn Sandi, ključavničar iz Trbovelj, in Ramšak Vesna, delavka iz Trbovelj, Rozina Zvonko, elektrikar iz Izlak, in Mažgon Leonida, ek. tehnik iz Čemšenika, Skrinjar Alojz, učitelj iz Zagorja ob Savi, in Mitič Milojka, ek. tehnik iz Zagorja ob Savi, Progar Franc, strojevodja iz Novega mesta, in Adamlje Jelka, delavka iz Pustega Javorja, Vidic Anton, delavec iz Gozda Reke, in Kuhel Majda, delavka iz Ješč, Janežič Boris, avtoelektrikar iz Stične, in Kastelic Matejka, frizerka iz Stične, Cesar Janez, prometno transp. tehnik iz Trebnjega, in Vavtar Slavica, šivilja iz Bistrice pri Mokronogu, Nartnik Marko, avtomehaničar iz Pleševice, in Mrak Tatjana, referent za finance iz Ljubljane, Rus Dušan, ekonomist iz Gatine, in Roštan Jožica, babica iz Velike Loke, Oven Bojan, šofer iz Klanca pri Gabrovki, in Kotar Jacqueline Irena, prevajalka iz Hamborna.

Umrli v avgustu:

Zidar Ivana, 72 let, iz Litije, Bercieri Alojz, 82 let, iz Cerovice, Lindner Marija, 83 let, iz Litije, Lindner Helena, 93 let, iz Litije, Kaplja Jernej, 87 let, iz Litije.

JOŽICA ČOŽ

Trideset vrtnic Debelega rtiča

Tu že več kot deset let preživljajo štirinajst počitniških dni predšolski otroci in osnovnošolci iz naše občine. Za organizacijo skrbi komisija za letovanje pri Skupnosti otroškega varstva Litija. Letos smo bili na Debelem rtiču od 17. julija do 1. avgusta. Zaradi vse dražje avtobusnega prevoza že drugo leto potujemo z vlakom. Vožnja z brzcem »Pohorje express« od Litije do Kopra traja tri ure. Tokrat se nas je že na začetku potovanja držala smola, ker ni bilo rezerviranega dovolja prostora. Do Ljubljane smo problem

rešili in smo od tu dalje vsi sedeli. Bilo nas je 150, od tega 137 otrok, 10 vožev, 2 učitelja plavanja in pedagoški vodja.

Že prvi dan smo otroke preizkusili v plavanju, ugotovili smo, da imamo 82 pravecev in 55 neplavalcev, med katerimi je bilo največ prvošolcev in drugošolcev.

Ves čas bivanja na morju nas je spremljalo lepo in toplo vreme, tako da nas ni dež nikoli oviral, niti ni bilo prehude vročine, da bi koga sonce opeklo.

Kulturne in športne dejavnosti, ki so se vrstile v popoldanskem in večernem času, so potekale pod geslom Trideset vrtnic Debelega rtiča. Vsaki drugi večer je ena izmed skupin pripravila kratek in zabaven kulturni program, v katerem je tudi predstavila kraj ali občino, od koder je bila večina otrok, nato pa so do pol desetih lahko še plesali.

Še bogatejši je bil športni program, saj so se ekipe pomerile v nogometu, odbojki, košarki, plavanju in med dvema ognjema. V nogometu so naši mlajši pionirji osvojili srebrno, starejši pa bronasto medaljo. V boju med dvema ognjema so bili Litijani prvaki, dobro pa so se »odrezali« še v plavanju, kjer so si v treh disciplinah priborili 2 zlata, 4 srebrne in 4 bronaste medalje, medtem ko so pri košarki in odbojki ostali brez odličij. Vsa tekmovalna smo organizirali z namenom, da se otroci iz različnih krajev Slovenije med seboj spoznajo in aktivno preživijo prosti čas.

Naša rektorja, Ignac in Peter Poznajčič, sta skrbela za športne dejavnosti litijske skupine, sodila sta tekme in vodila tekmovalne ekipe. Njuna osnovna naloga pa je bila učenje plavanja.

Kljub temu da smo imeli veliko mlajših otrok, nekaj celo predšolskih, sta z vztrajnim delom uspela, da smo ob odhodu domov našli kar 125 plavalcev, 10 polplavalcev in 2 neplavalca, od katerih pa je eden odšel že po sedmih dneh domov. Vse plavalce sta preizkusila tudi v vzdržljivosti, kjer mora vsak posameznik za značko delfinčka izpolniti predpisano normo glede na starost. Teh odličij sta podelila 91, in sicer 14 zlatih, 27 srebrnih in 50 bronastih.

Boris Žužek.

V SLOVO

Mari in Dunji Merzel

V torkovo jesensko jutro, bilo je 9. septembra, je zasekala neusmiljena novica, da sta se prejšnji večer smrtno ponesrečili Mari in njena hčerka Dunja Merzel. Vsi, ki smo ju bolje poznali in še nekaj ur pred smrtjo videli, nasmejani kot vedno tega nismo mogli doumeti.

Pogrešali ju bodo domači, pogrešali njuni prijatelji, Dunjini sošolci Veterinarske fakultete, še posebej pa sedanje sodelavke pokojne Mari.

Njena življenjska pot se je začela pred petinštridesetimi leti na Ustju. Po končani šoli se je zaposlila najprej na Zavodu za socialno zavarovanje, kasneje na Delavski univerzi, sedaj pa je bila vodja Delovne skupnosti strokovne službe Občinskih samoupravnih interesnih skupnosti Litija. To odgovorno nalogo je vestno in zavzeto opravljala.

Njen delovni čas ni bil vpet med sedmo in petnajsto uro, ampak so ji ga narekemale potrebe, ki so nemalokrat zahtevale tudi dosti več kot osem ur. Naporno umsko delo, pogosta usklajevanja različnih interesov, pa naj je bilo videti še tako zapleteno in nerešljivo. Njena največja ljubezen pa je bilo delo za otroke. Skrbno je spremljala napredek otroškega varstva v občini, zlasti gradnjo novih vrtcev in letovanje predšolskih in šolskih otrok na Debelem rtiču. Veliko zaslug je imela tudi za uspešno delo interesne skupnosti za raziskovanje.

Preostali prosti čas je posvečala svoji Dunji, ki ji je bila hkrati mati in prijateljica, ter očetu, ki je v visoki starosti potreboval njeno pomoč. Poleg teh obveznosti

se je zavzeto vključevala v družbenopolitično in društveno življenje. Bila je članica Druženopolitičnega zbora občinske skupščine, Izvršnega sveta ter predsednica krajevne konference SZDL Litija — desni breg, če naštejemo le nekaj najodgovornejših dolžnosti. Pogrešali pa jo bodo tudi planinci, košarkaši in člani TVD Partizana, kjer se je rada vključevala v njihove akcije.

V veliko veselje ji je bilo vse, kar je povezano z naravo, saj je zrasla z njo. Ozeleneli gozd in zoreči vrt sta jo pomirjala in ji dajala moči za delo, ki je terjalo človeka. Njen balkon je že s ceste dajal videz, da ga neguje roka, ki ima rada cvetje. Svoj smisel za naravo in življenje v njej je Mari vcepila tudi svoji hčerki.

Dunja je bila velika prijateljica živali, od najznanjših pa vse do konj, teh pokončnih, ponosnih in lepih živali, ki so bile njena velika ljubezen. Prav zato se je po končani srednji šoli odločila za študij veterine, ki pa ji ga je neusmiljena smrt prežgodel zaključila.

Draga Mari in Dunja, praznine za vama ne bo mogoče kmalu zapolniti. Odhajata skupaj, tako kot sta tudi v življenju vedno bili, povezani druga z drugo v najtesnejšo vez, ki jo zmoreta le mati in hči. Radi se vaju bomo spominjali in podoživljali vse tiste lepe trenutke, ko sta nas navdajali s svojo življenjsko vedrino, ki sta je toliko imeli.

Pravijo, da je resnično prijateljstvo redka vrednota v življenju. Vsi, ki smo prijateljevali z vama, se z bolečino v srcu zavedamo, da smo izgubili nekaj nenadomestljivega.

Mija Bernik in Boris Žužek

RAZPIS

ZA PODELITEV PRIZNANJA OBČINSKE SKUPNOSTI OTROŠKEGA VARSTVA LITIJ ZA LETO 1986

Objavljamo razpis za podelitev priznanja Občinske skupnosti otroškega varstva Litija za leto 1986. Priznanje OSOV Litija je družbeno priznanje, ki ga podeljuje skupnost za izjemne dosežke in dolgoletno delo na področju dejavnosti otroškega varstva ter za pomembne dosežke na področju predšolske vzgoje in varstva otrok. Priznanje se lahko podeli organizaciji združenega dela, krajevni skupnosti, društveni organizaciji, društvu in posameznemu občanu za:

- posebne zasluge pri širjenju in poglobljanju samoupravnega sistema in odnosov na področju otroškega varstva,
- posebne zasluge za razvoj in napredek posameznih področij in dejavnosti otroškega varstva.

Po pravilniku so kriteriji za izbiro prejemnikov priznanja OSOV Litija naslednji:

- za angažirano delo v organih samoupravnega interesne skupnosti,
- za pomemben prispevek k razvoju samoupravljanja in k razvijanju delegatskih odnosov in razmerij na področju otroškega varstva,
- za aktivno in vsestransko humanitarno, strokovno, svetovalno, vzgojno in drugo delo v KS in OZD, ki je neposredno ali posredno povezano s področjem otroškega varstva.

Predloge za kandidate pošljite do 15. oktobra 1986 na naslov: Občinska skupnost otroškega varstva Litija, Odbor za normativno dejavnost, organizacijske in kadrovske zadeve, Valvasorjev trg 9a, Litija.

Mala šola podala roko veliki šoli

V mali šoli so majhne stvari: majhne torbe, majhne mize, majhni stoli, majhna tabla. Velike so le tovarišice, ki imajo male šolarje rade in jim želijo pomagati tako, da bi vsa majhna spoz-

nanja in znanja zlezla v glavice malih šolarjev in v veliki šoli postala velika, v življenju pa vse večja in čim bolj uporabna.

Ne verjamejte? O tem smo se lahko

prepričali na prireditvi ob uradnem koncu male šole, ki je bila 20. 6. 1986 na igrišču pri vrtcu Medvedek. Nikomur, ki se je udeležil, ni bilo žal časa, saj so ga malčki znali razveseliti s pesmicami, plesi in vsemi telesnimi aktivnostmi, ki jih zahteva cicibanova prometna, planinska in športna značka.

Otroci so bili srečni, ker bodo postali veliki šolarji. Tudi tovarišice prvih razredov naj se jih veselijo, saj so njihove glavice pripravljene osvajati nova in globlja spoznanja.

Marsikdo pa si je ob tem slovesu obrisal solzo, saj je v trenutku otroške sreče že mislil na to, kako zares srečni bodo naši malčki, ko bodo vstopali v vsakdanje življenje nas odraslih.

Nasvidenje mala šola — dober in srečen dan, naš otrok!

Olga Sinreih

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame

TEREZIJE LAVRINC

iz Hotiča

se iskreno zahvaljujemo vsem krajanom za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje, pomoč in spremstvo na njeni zadnji poti.

Lavrincevi

ZAHVALA

Letos mineva leto dni od smrti moje drage žene

MARIJE LEBEN

iz Konjšice

Ponovno se zahvaljujem zdravniškemu osebju Zdravstvenega doma Litija za lajšanje težke bolezni. Zahvaljujem se Anici za poslovlilni govor, župniku in pogrebem, vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki še vedno obiskujejo njen grob.

Janez Leben

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše dobre žene, mame, babice in prababice

FRANČIŠKE HAUPTMAN

Grčanove mame

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje in izrečeno sožalje. Posebna hvala gospodu župniku za prelepo opravljen obred, tovarišici Slavki Hauptman in tov. Marku Rajnerju za poslovlilni govor ter pevcem Lipe. Še enkrat hvala vsem ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci: mož Polde, sinova Polde in Branko z družino

V SPOMIN

Mineva leto dni, odkar nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dragi mož in oče

JOŽE DOBRAVEC

iz Male Kostrevnice 18

Vsem, ki se ga spominjate in kdaj postojite ob njegovem grobu, hvala.

Njegovi: žena in hčerka z družino

ZAHVALA

ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega ljubega

IVANA CIRARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani, z nami sočustvovali, nam ustno in pisno izrazili sožalje, mu podarili toliko lepega cvetja in ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala zdravniškim osebju Zdravstvenega doma Litija, ki so spremljali njegovo bolezen in mu lajšali bolečine. Posebna hvala vsem lovčim, rogištom, Lovski družini Litija in tov. Hauptmanu za poslovlilni govor, pevcem Lipe, ZZB NOV občine Litija, Predilnici Litija, Hišnemu svetu CKS št. 1 in vsem, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti. Vsem iskrena hvala. Žalujoci: žena Štefka, sestre in ostalo sorodstvo

Poljubil bi to rodno zemljo, pritisnil si jo na srce, a kaj, ko roke so zvenele in zastalo je srce.

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi našega dragega očeta in dedka

FRANCA JERETA

iz Dragovškega

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom in znancem za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Posebna hvala sosedoma Franciju in Lojzetu Trčonu za nesebično pomoč, tov. Lesjaku za poslovlilni govor in gospodu župniku za lepo opravljen obred. Še enkrat hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoci: žena Metoda, hčerki Mari in Alenka z družinama, sin Branko in mama

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega očeta

FRANCA HAUPTMANA

iz Zg. Jablanice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Posebno se zahvaljujemo vaščanom za pomoč, Lesni industriji Litija, pevcem Lipe za zapete žalostnike, godbi in župniku za lepo opravljen obred. Hvala vsem, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: žena Štefka, sinova Bojan in Štefan in ostalo sorodstvo.

Pred vrati nove sezone gledališkega abonmaja

»Dajmo drug drugemu, kar kdo ima: vi nam dlani, mi vam kos srca«.
(William Shakespeare)

V 6. sezoni gledališkega abonmaja v dvorani na Stavbah se bomo zopet srečevali z znanimi ustvarjalci slovenskih gledaliških hiš.

Predstave, ki si jih boste lahko ogledali od oktobra do marca prihodnjega leta, bomo izbrali iz repertoarjev ljubljanske in mariborske Drame, Sentjakobskega gledališča, Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja in gledališča Tone Čufar z Jesenice. Sezono pa bodo pričeli igralci Primorskega dramskega gledališča nova Gorica s Simovičovo igro Potujoče gledališče Šopalic 24. oktobra, ki bodo tokrat prvič gostovali pri nas.

O celotnem programu našega abonmaja vas bomo obvestili v drugi polovici septembra. Vabimo vas, da se vpišete od 10. do 20. oktobra v Matični knjižnici v Litiji ali pri blagajni v dvorani, rezervacije pa bomo sprejemali po telefonu 881-182 in 881-102.

Vače 86

Obležje GEOSS pomeni trajno vzpodbudo za duhovno bogatejšo in pestrejšo življenje na tem območju, še posebno na Vačah. Tako bo v septembru in oktobru v tem kraju spet nenavadno živahno. Prav v teh dveh mesecih, ko narava s svojo lepoto še posebno vabi na izlet v ta prelepi konec naše dežele, bodo potekali, letos že drugič, KULTURNI DNEVI. Prizadevni organizatorji so v času od 13. 9. do 19. 10. 1986 nanizali vrsto kulturnih dogodkov, zanimivih za domačine kot tudi za obiskovalce iz drugih krajev.

Program :

Sobota, 13. 9. ob 19. uri: VEČER NA VAČAH — otvoritev, folklor, pesmi, glasba, ponazoritev kmečkih opravil, šeg in navad, skeči, športne igre in še kaj (Vače, srednjeveški trg ob vodnjaku)

nedelja, 21. 9. ob 18. uri: VEM ZA MLADENKO — večer opernih arij, narodnih in partizanskih pesmi; gostujejo: Sonja Hočevar, Rajko Koritnik, Lado Korošec in Milan Stante

nedelja, 28. 9. ob 18. uri: VEČER GLASBE IN PETJA — nastop posameznikov in skupin (amaterji) na raznih glasbenih instrumentih (Vače, dvorana)

petek, 3. 10. ob 10. uri: DAN Z MLADIMI — kviz, pesmi, recitacije, skeči in še kaj; učenci litijskih šol in Ledine iz Ljubljane (Vače, dvorana)

nedelja, 5. 10. ob 17. uri: DRAMSKI VEČER — A. Kolenc: Naj živim v miru, komedija iz življenja na vasi v izvedbi dramske sekcije KUD Lipa (Vače, dvorana)

nedelja, 12. 10. ob 17. uri: REVIJA PEVSKIH ZBOROV — Lesnina, Integral, Tosama, Kolinska, SCT UKC — pediatrija (Vače, dvorana)

nedelja, 19. 10. ob 17. uri: JUBILEJ — slavnostni koncert pevskega zbora KUD Lipa Vače ob 80-letnici z gostovanjem L. Korošca (Vače, dvorana)

Spremljajoče prireditve:

20. 9. — OTROŠKA LIKOVNA KOLONIJA na Vačah — mentor. P. Smolej

15. — 20. 9.: MLADINSKI ARHEOLOŠKI RAZISKOVALNI TEDEN (četrti) — vodi D. Vuga

18., 19., 20. in 21. 9.: KOLONIJA LIKOVNIH SAMORASTNIKOV — sodelujejo člani društva DOLIK — Jesenice

28. 9. — 19. 10.: RAZSTAVE (izdelki likovnih kolonij, starine, grafika)

V času kulturnih dni bo organizirano vodstvo ogledov znamenitosti tega območja (Informacije: Osnovna šola Vače, tel. 876-087).

Združite ogled Vegove Zagorice, Valvasorjevega Bogenšperka, Vač in središča Slovenije — GEOSS z obiskom KULTURNIH DNI NA VAČAH 1986!

VLJUDNO VABIJO

Kulturna skupnost Litija, Odbor projekta »VAČE 81«, TD Vače in KUD Lipa Vače.

Tudi letos smo vpisali najboljše

Vsako leto se eno izmed junijskih sobot zberemo na gradu Bogenšperk, prelepega kulturnega spomenika naše občine, da se seznanimo z najboljšimi in najuspešnejšimi učenci in učenkami, vpisanimi v ZLATO KNJIGO in KNJIGO MLADIH TALENTOV Občinske izobraževalne skupnosti Litija. To so seveda naši osmošolci, ki so vsa leta osnovnega šolanja dosegali odlične uspehe, in naši najuspešnejši mladi talenti, ki so na raznih interesnih področjih dosegli v preteklem šolskem letu najboljše rezultate, na raznih tekmovanjih najvišja mesta in tako uspešno zastopali svojo šolo in občino. Med njimi pa so tudi najboljši mladi glasbeniki Glasbene šole Litija, ki so poleg svojih rednih šolskih obveznosti dosegli odlične uspehe tudi na glasbenem področju.

Sedmo srečanje najboljših je bilo 21. junija letos, na prvi poletni dan, ki naznanja konec skrbi in naporov v šolskih klopih in prinaša prelepe počitniške dni, za osmošolce pa korak v novo življenjsko obdobje. Na tem srečanju je učenkam in učencem, staršem učiteljem in ostalim gostom spregovoril predsednik Občinske izobraževalne skupnosti Litija Gusti Cvetičar; kulturni program pa so pripravili mladi glasbeniki Glasbene šole Litija. Listine o vpisu učencev v knjigo Občinske izobraževalne skupnosti Litija in knjižne nagrade sta podelila predsednik skupščine OIS Litija Gusti Cvetičar in predsednica komisije za priznanja pri OIS Litija Mojca Lebinčer.

V ZLATO KNJIGO so bili letos vpisani: Sandra Škoberne in Andreja Damjan iz OŠ Litija in Glasbene šole Litija; Matjaž Kotar, Mojca Grošelj, Rosana Lemut, Polona Jereb, Karmen Pavlič in Anita Maver iz OŠ Litija; Tomaž Dacer, Elena Drnovšek, Lidija Janežič, Silvo Soklič, Matej Sirk, Branka Tomažič in Simona Tomažič iz OŠ Šmartno ter Rok Valenčič, Nina Vertot in Nada Zidar iz OŠ Gabrovka.

V KNJIGO MLADIH TALENTOV pa so bili vpisani: Matjaž Kotar, Primož Hauptman, Marko Djukič, Tomaž Setničar, Aleš Rajšek, Polona Jereb, Aleš Jerant, Gregor Mavrič, Izidor Miglič, Jaka Konjar, Brane Baš, Blaž Končar, Jani Darsiš, Mitja Andlovček, Peter Svetič, Marjan Planinšek, Stane Sinkovec, Boštjan Zupan, Damjan Grobljar, Matjaž Cimperman, Simon Blaznik in Marko Pirč iz OŠ Litija ter Matej Sirk, Marjeta Kogovšek, Sebastijan Zlogar, Simona Tomažič, Boštjan Hauptman, Elena Drnovšek, Irena Sirk in Maruša Kotar iz OŠ Šmartno.

Marina Krnel

Na Jezerskem pridobili veliko izkušenj

Mladinska sekcija Planinskega društva Litija je tudi letos, kot že večkrat doslej, organizirala planinski pionirski tabor. Okoli 20 osnovnošolcev, šest srednješolcev, štirje vodniki, 3 pripravniki, nekaj odraslih, dve kuharici in vodja tabora so konec julija preživeli teden dni prijetnega bivanja ob Planškem jezeru na Jezerskem. Teoretično znanje, ki so si ga pionir-planinci iz litijske osnovne šole pridobili med letom, so obogatili še s praktičnimi izkušnjami.

Ko so mladi planinci v soboto, 26. julija, prišli, je bilo že vse pripravljeno. Za to so poskrbeli prizadevni organizatorji, ki so na Jezersko prišli že dan prej. Postavili so morali 16 šotorov, pripraviti mize in klopi za

obedovanje, na robu tabora so postavili še šotor, v katerem sta dve kuharici pripravljali hrano. Celo štedilnik na drva so pripeljali s seboj, pa generator za elektriko, posode za vodo. Tudi na stranišče in na mesto za odlaganje odpadkov in še na kaj niso pozabili.

Prvi dan so imeli dovolj dela z nameščanjem po šotorih, s spoznavanjem, mentorji so udeležence seznanili s programom, imeli pa so tudi nekaj časa za krajši izlet v okolico. Ob večernem tabornem ognju pa so si z raznimi zabavnimi igricami, šalami in seveda s petjem krajšali čas pred spanjem.

Kot se za pravega planinca spodobi, odide zgodaj na turo. Tako so delali tudi mladi Litijani. Vstajali so od šestih do pol sedmih. Ob sedmi uri so jih

že čakali mlečni riž, naribana kaša, mleko, kruh in marmelada, dobili so tudi dopoldansko malico. Po zajtrku so odhajali na ture. Goli vrh, Veliki vrh, Male in Velike Babe, Virnikov Grintovec, Ledine, Češka koča, Vrataca, Mlinarsko sedlo in še nekatere druge vrhove so prehodili v tednu dni. Prve dni so bili nekateri malo ožujeni in utrujeni. Toda to je kmalu minilo. Želja, da bi čimveč lepega videli in doživeli, je bila močnejša.

Kosili so pozno popoldne, ko so se vračali z izletov. Po krajšem počitku so morali vsi tečajniki v knjižico pionir-planincev vpisati opis poti. Popoldne so navadno izkoristili za razna smešna tekmovanja, imeli so planinski kviz, tekmovanje v orientaciji. Zvečer so kurili kres in prepevali planinske pesmi. Nekatere so si izmislili tudi sami, kot na primer tole.

Skodelico jagod nabrali smo mi, da Marj in Nena veseli bi bli.

Ti kuhar, kuhar, kuhar, kuhar, kuhar, kuhar, kuhar-ca. Iz ture prav lačni prišli smo mi, vsi čokoladni makaronov želeli smo si.

Ti kuhar, kuhar, kuhar, kuhar, kuhar, kuhar, kuhar-ca.

S to pesmijo in skodelico nabranih jagod so se hoteli prikupiti kuharicam in se jima zahvaliti za njihov trud. Če sta jim pripravili čokoladne makarone, ne vemo, vemo pa, da sta imeli vseskozi veliko dela s pripravo hrane, saj petintrideset lačnih ust ni kar tako nahraniti.

V tednu dni so si mladi litijski planinci pridobili veliko novih izkušenj, v svoj dnevnik so zabeležili številne nove planinske izlete, naučili so se veliko novega, doživeli veliko lepega. Skratka, vsem je bilo zelo všeč, za nekatere je bilo tudi prekratko.

F. D.

Ko so se mladi planinci vrnili v tabor, so imeli še dovolj moči — tudi za odbojko. (Foto: Igor Modic)

ŠE POMNITE, TOVARIŠI?

Piše: Mila Fürst

Moji spomini in doživetja v NOB na področju litijskega okrožja

Pri nas smo začeli sodelovati v NOB po bitki na Jančah. Prvi je navezal stike s partizanskimi aktivni brat Janez in prvi partizan, ki je prišel k nam, je bil Tine Poglajen-Blisk, ko se je vrnil z Dolenjske in odšel na Stajersko. Imel je namreč srbečico, bil pa je tudi ranjen v glavo, pa ga je brat Janez pripeljal k nam, da smo ga oskrbeli z zdravili. Potem ga je odpeljal na Grbin, kam, se ne spominim. To je bilo v mesecu januarju 1943. Drugi partizan, ki je prišel k nam, je bil Feliks Pečar-Mijo, ki je prišel meseca februarja 1943 s skupino 4 borcev iz Zasavskega bataljona z moravškega terena čez reko Savo v našo vas. Tu je imel namreč svoje sorodnike, pa se je raje oglašil pri nas, bodisi pripadniki Zasavske patrulje, ki jo je vodil Drago Poglajen, za njim pa Jože Štok-Korotan, kurirji TV 3 in TV 3/S ali politični aktivisti, zlasti Franc Mojšker-Frenk, Ciril Gričar-Emil, Franc Kimovec-Francoz in

drugi. Poleg mene so s partizani sodelovali še sestre Mimi in Hela ter brat Marjan. Brata Janez in Albin sta bila od aprila 1943 že v NOV, brata Jože in Mirko pa sta bila mobilizirana v nemško vojsko meseca februarja 1943, od koder sta leta 1944 poleti oba prišla v NOV, kjer je brat Jože tudi padel kot komandant čete 1. bataljona Šlandrove brigade. Prav zaradi bratov, ki sta bila v nemški vojski, doma nismo bili tako sumljivi, da sodelujemo s partizani. Nemci so sicer večkrat prišli spraševati za brata Janeza in Albina, vendar se nam je zdelo, da so z izgovorom, da sta odšla, ne da bi povedala kam, bili še kar zadovoljni, vsaj preganjali nas niso. Dekleta smo zbirale sanitetni material, hrano in denar, jaz sem šivala perilo, naredila sem okrog 50 pokrival — tri glavk in mu sešla toplo perilo, ker sem bila šivilja. Tako smo počasi začeli sodelovati vsi s partizani in od tedaj skoraj ni bilo dneva, da se ni kdo oglašil pri nas, bodisi pripadniki Zasavske patrulje, ki jo je vodil Drago Poglajen, za njim pa Jože Štok-Korotan, kurirji TV 3 in TV 3/S ali politični aktivisti, zlasti Franc Mojšker-Frenk, Ciril Gričar-Emil, Franc Kimovec-Francoz in

ga še dobri dve leti. V drugi polovici maja 1943 je prišel k nam Dušan Kveder-Tomaž, ki je v spremstvu patrulje Zasavskega bataljona potoval čez mejo na Dolenjsko. Pogostili smo jih in jih oskrbeli z informacijami. Nato so odšli naprej. Predno je odšel brat Albin v NOV, so ga šmarski orožniki zaprli skupaj z Vinetom Poglajnom, ker jim je izmaknil pištolo. Hudo so ga pretepeli, nato so ga izpustili in mu naročili, da se mora naslednji dan javiti pri njih. Ponoči se je priključil Zasavski patrulji, ki je bila v bližini. Star je bil komaj 15 let. Drugi dan sem zavila nekaj hrane in perila ter vse to odnesla na orožniško postajo v Šmartno z namenom, kot da je pri njih. Povedali so mi, da so mu to tudi naročili, da pa se še ni oglašil. Potem so večkrat prihajali poizvedovat. Kljub temu se je naše delo za partizane nadaljevalo. Vse pogostje so prihajali partizani, kurirji in aktivisti. Zbrali so hrano, razne informacije, prenašali razna obvestila, pošto itd. 1. septembra 1943 popoldan sem dobila v trgovini v Litiji (bivša Konačarjeva trgovina) od Pavle Koprivnikar, ki je sodelovala z NOB, balo blaga za srajce. Imela sem naročilo,

da takoj naredim čimveč srajce. Takoj smo se setro Mimi in Hela lotile dela. Bilo je že pozno ponoči, ko zaslismo trkanje na vrata. Na vprašanje, kdo je, smo zaslišali: gestapo. Kar otrpnile smo. Najprej smo skriale nekaj literature, ki smo jo imele, v peč, da je zgorela, nekaj pa sem skriala v glavo šivalnega stroja. Bilo nas je pošteno strah, saj ni bilo nobenega moškega pri hiši, razen 13-letnega brata Marjana in 5-letnega nečaka Rudija Kolmana. Oče je bil nočni čuvaj v Predilnici Litija in vsako noč odsoten. Ker smo imele okna zelo zagnjena, nismo mogle ničesar opaziti. Ko so vstopili, so nam takoj naredili temeljito preiskavo. Sreča! Ničesar niso našli, razen nekaj šivalnja, da imam čisto vest. Vseeno sem se pošteno bala, saj nisem vedela pravega vzroka. Akcija OF v Litiji je bila zaključena in bila sem zadnji člen v tej verigi. Tisto noč me niso zaslišali. Zaprta sem bila v kleti s še dvema tovariščama, ki ju nisem

poznala. Drugo jutro mi je Babi Lindner, ki je bila tudi zaprta, povedala, kaj vedo o meni. Vedeli so za paket moških srajcev, ki sem jih naredila in poslala Pepčku Planinšku, pri katerem so ga dobili. Med spraševanjem o bratu Janezu in Albinu, ki sta bila v NOV, so hoteli vedeti, če prihajata domov in če vem zanj. Očitno so mi, da ju podpiram itd. Vse sem odločno zanikala. Že me je hotel udariti, ko me je vprašal, kaj je s paketom srajcev, ki so ga našli pri Planinšku. Naredila sem se čisto nedolžno in odgovorila, da je za izseljenje, med katerimi je morda tudi kateri mojih bratov. Imela sem vtis, da se presenečeni, saj niso vedeli, da sem o tem bila obveščena že od Babi. Drugi dan po aretaciji sem bila z drugimi vred poslana v Begunje. Tam sem ostala do sredine novembra 1943, ko sem bila izpuščena. Morda je na izpustitev vplivalo to, da zame niso kaj prida vedeli, vsaj tako sem tedaj sklepala, in pa to, da sta bila tedaj še brata Jože in Mirko v nemški vojski, kar sem jim precej poudarjala. Tudi to, da sem v zaporu šivala, je verjetno kaj zaleglo. Po naročilu neke paznice sem naredila lagerfürerju belo srajco, ki je bil z

njo zelo zadovoljen, vsaj tako mi je povedala paznica. Spominjam se, da sem kmalu po tistem bila obveščena, naj se pripravim za odhod. Bila sem zelo vznemirjena, ker nisem vedela, kaj nameravajo z menoj. Ko sem zvedela, da grem domov, mi je bilo zelo težko zaradi drugih tovarišic, ker se je med nami razvil lepo tovarišstvo. Ko sem prišla domov, sem zvedela, da je zaprta tudi moja sestra Mimi. Na poti v službo, delala je v trgovskem konzumu Predilnice Litija, je še z neko tovarišico trosila listke. Tega je bila osumljena in dovolj je bilo, da so jo zaprli. Po krajšem času so jo izpustili in morala se je javiti za delo v Nemčiji. Očetu se je posrečilo, da je izprosil, da sem ostala doma, ker nismo imeli mame, toda Mimi je morala od doma. Takrat je odšla z njo tudi Medvedova Ivanka z Brega in Mila Glavač iz Zavrstnika. Sestra Mimi mi je ob slovesu prišepnila: »Kmalu se vidimo, vrnila se bom.« In res se je po nekaj dnevih skupaj z Medvedovo Ivanka legalno vrnila. Obe sta se priključili partizanom na terenu Janče nad Jevnico.

(se nadaljuje)

ŠPORT IN REKREACIJA

ROKOMET

Sedmi mednarodni turnir Usnjarka — IUV Usnjar prvi

Na 7. mednarodnem turnirju Usnjarka, 6. septembra letos, so sodelovali Inles iz Ribnice, Zrinjski iz Čakovca, Ferlach iz Borovelj in domači IUV Usnjar. Malce nepričakovano, vendar zaslužno je prvo mesto na tem priznanem turnirju osvojila domača ekipa IUV Usnjar, ki je v finalu premagala ribniškega Inlesa, večkratnega zmagovalca tega turnirja. Tretji je bil Zrinjski iz Čakovca, četrti pa Ferlach iz Borovelj.

RK IUV Usnjar je na turnirju igral brez Zlata Kolarja, ki je poškodovan, zato pa sta se izkazala levičarja Karlo Špende in Borut Maček. Turnir je pokazal, da je trener Jani Peterlin dobro pripravil svoje izredno mlado moštvo za prvenstvo v I. republiški ligi.

T. B.

Maček pri Dinos Slovanu

Levoroki krilni igralec IUV Usnjarka in večkratni republiški reprezentant Borut Maček je letos prestopil k prvotigašu Dinosu Slovanu iz Ljubljane. Za domači klub bo to precejšnja izguba, za Slovana pa pomembna okrepitev. Borut Maček je v tem mesecu odšel v JLA, tako da bo v novem moštvu zaigral jeseni prihodnje leto.

T. B.

Rally veteranov tokrat pri nas

Rally starih avtomobilov in motorjev bo letos v soboto, 27. septembra, na progi Ljubljana — Litija — Bogenšperk. V Litiji bo živahno, prav tako v Senožetih, posebno pa na cilju, na Bogenšperku.

Letošnji »Rally veteranov 1986« bo v zaključnem delu potekal po naši občini. Seveda bo to prvovrstna turistično športna prireditev, ki vsako leto pritegne veliko gledalcev od blizu in daleč. Osrednji organizacijski odbor sestavljajo predstavniki AvtoCommerce (generalni pokrovitelj), Tehniškega muzeja Slovenije, AMZ in občine Liti-

Udeležence rallya bodo občani Jevnice in Senožeti sprejeli že na prehodni kontroli na občinski meji v Senožetih, v Litiji na Valvasorjevem trgu pa bo časovna kontrola. Tu bo to soboto sploh vse v znamenju te velike športno turistične prireditve. Trgovine in druge organizacije bodo na trg postavile stojnice, organizirana bo prodaja spominkov, tudi jesti in piti bo dovolj, za čim boljše vzdušje pa bodo poskrbeli tudi litijska godba, plesne in glasbene skupine in še kdo.

Prvi avtomobili bodo v Litijo pričeli prihajati kmalu po 11. uri.

Valvasorjev trg bo tega dne seveda zaprt za ves promet, zato se bo glavna gledalcev zbrala prav tu, kjer bo tudi sicer zaradi drugih prireditev in trgovine na prostem najbolj živahno. Na Bogenšperku bodo prvi vozniki prihajali približno po 12. uri, cilj pa bo odprt vse do prihoda zadnjega (okrog 14. ure). Ob 15. uri bo razglasitev rezultatov (pred gradom, verjetno v slogu običajev v času Valvasorja). Tudi na Bogenšperku bo vsega dovolj. Glasbe, jedalce, pijače, pesmi, pisanih oblačil in seveda zbirka častiljivih »oldtimerjev«, starih avtomobilov in motorjev, ki pa so še vedno zelo lepo ohranjeni, saj jih lastniki skrbno negujejo in čuvajo. Tudi Tehniški muzej Slovenije, ki ima najbogatejšo zbirko starih avtomobilov, bo z najbolj atraktivnimi avtomobili sodeloval na rallyu.

Vseh vozil bo okrog 100, od tega približno 80 avtomobilov in 20 motorjev. Torej bodo številni gledalci kar lep čas spremljali prehod skozi Litijo in druge kraje od Senožeti naprej do Bogenšperka.

Š. S.

Valvasorjev trg bo zaprt za ves promet

V soboto, 27. septembra, bo že od ranih jutranjih ur Valvasorjev trg zaprt za ves promet. Ponovno bo odprt popoldne, ko se bodo pričele prireditve na Bogenšperku. Za dostavo bo urejen dostop. Organizacijski odbor pričakuje, da bodo Litijani (in drugi) tudi tokrat prišli na Valvasorjev trg peš in ne bodo s svojimi vozili povzročali organizatorjem nepotrebnih težav. Parkiranje bo možno pri Kegljšču, pred občino in na drugih manjših parkiriščih. Sicer pa zaradi popolnoma drugega izgleda Valvasorjevega trga na ta dan promet sploh ne bo možen. Tu bo peš cona, tako kot je predvideno v bodoče, ko bo staro mestno jedro Litije urejeno.

Š. S.

ja. V Litiji pa prizadevno deluje še posebej odbor za organizacijo vseh aktivnosti v naši občini, ki ga vodi Viktor Muzga.

Informacije v TD

Vse informacije o rallyu lahko dobe občani v pisarni Turističnega društva Litija na Valvasorjevem trgu v Litiji, tel. 881-040. Tu bodo tudi vsa obvestila o eventualnem avto-busnem prevozu Litija—Smartno—Bogenšperk in druga obvestila.

Š. S.

Vozilo Tehniškega muzeja Slovenije — Puch, letnik 1925 na rallyu veteranov Ljubljana-Bled 1983. leta

Okolje — ali ga res želimo rešiti?

Tudi Litija oziroma vsa litijska občina se ni mogla izogniti vplivom, ki neverjetno hitro načenjajo naše okolje — zrak, vodo, zemljo, gozd, živalstvo, rastlinstvo in človeka. O ekološki problematiki je bilo zadnja leta že dosti napisanega, zato na tem mestu ne bomo ponavljali ugotovitev o ogroženosti našega okolja, časopisi, TV, radio in druge oblike obveščanja o problemih okolja skoraj vsak dan obirno poročajo in obravnavajo ta vprašanja.

Da bi se tudi v naši občini vključili v razreševanje oziroma preprečevanje nadaljnjega onesnaževanja in zastrupljanja okolja in da bi naše okolje na splošno izboljšali in ozdravili, želimo ustanoviti

DRUŠTVO ZA VARSTVO OKOLJA ŽELITE POSTATI ČLAN DRUŠTVA?

Če ste pripravljeni tudi sami kaj storiti na področju ekologije in postati član društva za varstvo okolja v naši občini, izpolnite prijavnico in jo pošljite uredništvu Glasila občanov.

Prijavnica

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Rojstni podatki: _____

Poklic: _____

Zaposlen pri: _____

Želim postati član društva za varstvo okolja Litija.

Podpis

Špelič na Portugalskem

Feliks Špelič, pred leti odlični igralec IUV Usnjarka, je ta mesec odšel na Portugalsko, kjer bo nadaljeval z igranjem rokometu. 31-letni Špelič je zadnja tri leta sicer pavziral, vendar je pred odhodom zatrdil, da bo telesno kmalu zadosti pripravljen za ponovno igranje rokometu, tokrat v tujini.

T. B.

KOLESARSTVO

Kolesarska sekcija TVD Partizan Litija je bila tudi v pretekli sezoni nadvse aktivna. Člani sekcije so se udeležili kar dvanajstih kolesarskih prireditev, množičnih maratonov in dirk. Najštevilnejša je bila udeležba na »Vzponu na Čebine«, ki se ga je udeležilo kar 25 kolesarjev iz Litije, ki so s tem osvojili tudi poseben pokal za najštevilnejšo društveno ekipo, Marjan Brodar pa je za nameček osvojil še tretje mesto. Tudi na Zasavskem maratonu (Hrastnik—Krško—Hrastnik) je kolesarska sekcija osvojila pokal za najštevilnejšo ekipo, podobno priznanje pa je prejela tudi na mednarodnem maratonu treh dežel od Gorice do Celovca (185 km) kot druga najštevilnejša ekipa iz Slovenije z desetimi člani. Vzpona na GEOSS se je udeležilo preko 20 kolesarjev iz Litije, sicer pa so litijski kolesarji vozili tudi na številnih drugih maratonih v Sloveniji (Matija Gubec—Krško 65 km, Črnuški 75, Hrast—Dob 85 km, okrog Pohorja 150 km, Franja 160 km, Savinjski 70 km, Kapelski kresovi 155 km in Kozjanski 130 km). Za nameček pa se je predsednik sekcije Milan Švarc, povzpel še na Grosslockner, s kolesom seveda.

T. B.

TEK

Tekaška sekcija TVD Partizan Litija je prav tako aktivna kot kolesarska, saj je le redkokateri tek v bližnji in daljnji okolici minil brez rumenih majic z napisom Partizan Litija. Tako je na maratonu treh src v Radencih nastopilo 10 tekačev na 21 km in dva na 42 km. Na teku OF v Gabrovki je teklo sedem članov Partizana, po poteh Molniške čete (tek trojk na 20 km) sta tekli dve trojki, na tradicionalnem »Partizanskem maršu« v počastitev osvoboditve Ljubljane pa so na 28 km dolgi progi tekli tri trojke litijskega Partizana. Sicer pa so člani sekcije tekli še na malem maratonu v Šentvidu (21 km), Mirnopoškem teku (21 km) in teku v Dolu pri Ljubljani.

Pred litijskimi tekači pa je še tek treh src v Kranju, ki bo 11. oktobra (42 km in 21 km).

T. B.

Posnetek z ene od delovnih akcij gradnje športnega doma v Kresnicah

15 let delovanja nogometnega kluba Apnar Kresnice

V letu 1971 so se mladi Kresničani odločili ustanoviti nogometni klub. Marsikdo je tedaj menil, da je uresničitev te zamisli neizvedljiva, saj mladi zanesenjaki razen dobre volje niso imeli ničesar. Pri prvih korakih delovanja jim je največ razumevanja izkazala Industrija apna v Kresnicah, ki jim je kupila najpotrebnejšo opremo, NK Enotnost pa jim je za odigranje prvih tekem odstopil svoje igrišče v Jevnici.

Za razvoj nogometa v kraju je bilo potrebno zagotoviti osnovne pogoje, in sicer nogometno igrišče ter prostore za preoblačenje, umivanje in shranjevanje opreme in inventarja. Vsem težavam navkljub je športnim zanesenjakom uspelo uresničiti načrte, ki so

jih nekateri ocenili kot seznam želja. V letu 1986, ko klub praznuje 15-letnico delovanja, lahko njegovi člani s ponosom ugotavljajo, da so načrte ne samo dosegli, ampak celo presegli. Niso zgradili samo nogometnega igrišča in najpotrebnejših prostorov za svojo dejavnost, ampak je z njihovimi žulji in s pomočjo skoraj vseh krajanov zrasel nov športni dom z večnamensko dvorano, ki je primerna za kulturno in telesnokulturno dejavnost.

Svoje »nogometne« okvire je klub že prerasel, saj je bil vrsto let pobudnik in organizator tudi na drugih, zlasti množično rekreativnih dejavnostih v krajevni skupnosti. Z namenom širitve telesnokulturne dejavnosti je bilo v letu 1984 ustanovljeno športno društvo Apnar, ki v svojih vrstah združuje sedem sekcij, v katere je včlanjenih skoraj 250 krajanov.

Po dograditvi objektov (igrišča in športnega doma) so se v upravi kluba odločili več dela in pozornosti nameniti bolj strokovnemu delu zlasti z mladimi. Prve sadove tega dela so dosegli v pretekli tekmovalni sezoni, ko je člansko moštvo doseglo 1. mesto v Zasavski nogometni ligi, vendar so jim naslov odvzeli za »zeleno mizo«. Ker so se čutili prevarane (kar jim je pisno potrdila tudi Nogometna zveza Slovenije), so se odločili svojo pravico poiskati pred posebnim sodiščem združenega dela za telesnokulturno področje. Zaradi počasnih sodnih mlinov postopek še vedno ni končan.

Viden je tudi napredek pri delu z mladimi kategorijami igralcev, saj se tudi ponirji in kadeti enakovredno kosajo z vrstniki iz zasavskih klubov.

Miro Vidic

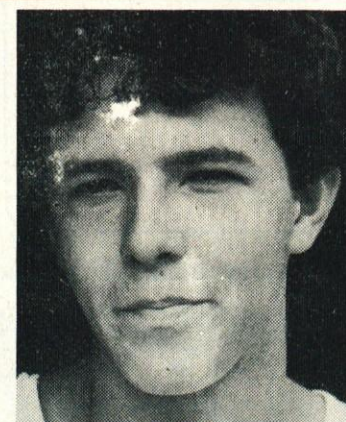

Članska ekipa NK Apnar Kresnice — »nesojeni« prvaki Zasavske lige v sezoni 1984/85

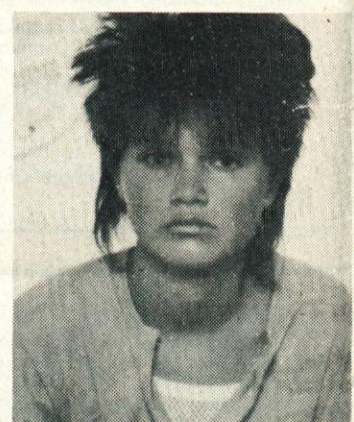
Zlati znak »Pionir-planinec« trem mladim Litijanom

Roman Ponebšek

Rok Mlakar

Jelka Petek

Zlati znak pionir-planinec, ki ga vsako leto podeljuje Planinska zveza Slovenije za posebne dosežke v planinski organizaciji, so letos dobili tudi trije mladi Litijani.

Roman PONEBŠEK, dijak Srednje elektro šole, in Jelka PETEK, dijakinja Srednje šole za trgovinsko dejavnost, oba iz Kresnic, sta se za nagrado udeležila devetdnevnega planinskega tabora v Bavšici. Rok Mlakar, dijak Srednje šole za strojništvo iz Litije, pa je dobil za nagrado osemdnevno bivanje na planinskem taboru v Burgbergu (ZRN).

Roman PONEBŠEK: »V planine hodim s planinskim društvom, pogosto pa greva tudi z očetom. Letos sem bil že devet dni v Bavšici, sedem dni pa sem pomagal pri vodenju pionirskega planinskega tabora na Jezerskem. Poleg tega pa sem bil

še na več manjših izletih v Zasavskem hribovju. Letos bom prav gotovo še šel v gore. Sedaj, ko sem dobil priznanje Planinske zveze Slovenije bom še bolj zahajal v gore, saj to pomeni zame veliko vzpodbudo.«

Rok MLAKAR: »Med planince me je pritegnil stari oče. Bil je gospodar na Zasavski koči. Večkrat sem šel k njemu na obisk. Lepo se mi je zdelo v naravi. Kasneje sem obiskoval tudi planinsko šolo, bil pa sem tudi že štirikrat na planinskem taboru. Veliko sodelujem s planinci. Drugo leto bi rad napravil vodniški tečaj, da bom lahko samostojno vodil mlade po gorah. Letos sem se po vrnitvi iz Nemčije udeležil tudi tabora na Jezerskem, kjer sem tudi pomagal pri vodenju, pripravil pa sem tudi progno za tekmovalne izid orientacije.«

Jelka PETEK: »Udeležila sem se vseh pionirskih planinskih taborov v organizaciji PD Litija. Tako kot Rok in Roman sem tudi jaz opravila planinsko šolo, ki je pogoj za zlati znak pionir-planinec, in tečaj za gorsko stražo. V gore sem začela za-

hajati s starši, nato pa sem se vključila v planinsko sekcijo na šoli. Sedaj sem članica mladinskega odseka. Odsek ima v programu tudi mojo udeležbo na vodniškem tečaju, saj s prijateljsko že sedaj pomagam pri vodenju mlajših.

F. D.

Slike: Igor Modic

GLASILO OBČANOV:

Ustanovitelj: Občinska konferenca SZDL Litija. Glavni urednik: Andrej Kralj. Ureja uredniški odbor: Jože Sevljak (odgovorni urednik), Mija Bernik, Rudi Bregar, Dušan Gnezda, Franc Končar, Gorazd Mavretič, Slavko Rokavec, Boris Žužek, Jelka Belec (lektor Glasila občanov). Uredniški odbor Delegatskega obveščevalca: Tine Brilej (odgovorni urednik), Mari Merzel, Vid Praunseis, Roža Urbanc. Predsednik časopisnega sveta: Hilda Bole. Oblikovanje in tehnično urejanje: Drago Pečenik. Priprava za tisk: DIC TOZD Grafika Novo mesto. Tisk: Tiskarna Novo mesto. Naslov uredništva: Litija, Parmova 9, tel.: 881-617. Časopis prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno na dom.

Prodaj starejšo dvosobno stanovanje. Informacije po tel. 876-066

Popravila vseh vrst radijskih in TV sprejemnikov, avtoradiov, kasetofonov in Hi-Fi komponent. Petrovič Janko, Gabrovka 83, tel.: 871-083

Kupim zazidljivo parcelo na re-laciji Zavrstnik ali Štangarske Poljane (z okolico). Ponudbe pošljite na uredništvo Glasila občanov, tel. št. 881-617.